Vrbecký zpravodaj

Duben 2011

Úvodní slovo starosty, aneb Kde nejsou informace, kvetou drby

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vám hned v úvodu popřál krásné Velikonoce plné pohody. Zanedlouho to bude půlrok, co se nově zvolené zastupitelstvo ujalo svého úkolu, proto bych Vás rád informoval, co se v naší krásné Vrbici dělo, děje a bude dít, zdali to, co jsme před volbami hlásali, naplňujeme.

Název této rubriky jsem zvolil záměrně. Zjistil jsem totiž, že o nově nastartovaných projektech koluje po obci spousty polopravd, či dokonce lží. Objektivní kritiku příjmu rád, obzvláště když protistrana navrhne rozumná řešení. Kritika stylu „jedna paní povídala“ nic neřeší. Na anonymy, či vzkazy podepsané jiným jménem, nereaguji a považuji je za maximální ubohost a zbabělost.

Co se nyní finalizuje?

Jsme těsně před kolaudací ordinace praktického lékaře. V průběhu realizace muselo dojít ke změnám dispozic ordinace tak, aby splňovala potřebné normy. Momentálně má obec rozjednané dva lékaře, kteří by mohli tuto ordinaci navštěvovat. O samotném spuštění provozu ordinace budete informováni prostřednictvím rozhlasu a www stránek. Paradoxně Vám popřeji, abyste ordinaci byli nuceni vyhledávat co nejméně.

Finalizuje se úprava sklepních lokalit V Jezírku a Pod Strážků, konečně tedy zmizí hromady kameniva u Boží muky. Zřejmě jste si všimli, že U Presu byla instalovaná interaktivní tabule. Tato tabule je součástí projektu Turistický produkt Modré Hory, měla by být spuštěna v průběhu května. V průběhu května a června také dojde ve spolupráci s VINAŘI VRBICE k instalaci tabulí označující sklepní lokality a instalaci panoramatické tabule pod dělem. Spolu s novými stránkami obce a občanských sdružení dojde k naplnění hlavních bodů marketingového plánu obce Vrbice.

V průběhu května dojde také k rozšíření Muzea Vrbice. Pan František Janošek je plný nápadů, jak novou část muzea vybavit. Já mu i touto cestou děkuji za obětavost a čas, který muzeu věnuje.

Jsem rád, že se nám podařilo ještě před Velikonocemi nechat uklidit obec. Podařilo se to v lepším čase, než nám nabídl stávající dodavatel a dokonce za ekonomicky výhodnějších podmínek.

Na březnovém zastupitelstvu byly označeny lokality obecních pozemků, na kterých se slušně řečeno nachází nepořádek, správné označení je černá skládka. S většinou majitelů těchto věcí jsem již hovořil a snažím se s nimi domluvit klidnou cestou. S potěšením mohu konstatovat, že mám z toho dobrý pocit a doufám, že v příštím zpravodaji uvidíme fotografie uklizené Vrbice.

Co je v přípravné fázi?

Naše obec odevzdala jednu žádost o dotaci na Ministerstvo pro místní rozvoj (čekáme na rozhodnutí), jednu na Ministerstvo školství (zde jsme uspěli), jednu na nadaci ČEZ (zde jsme neuspěli) a pět žádostí na Jihomoravský kraj (čekáme na rozhodnutí). Jsme v přípravné fázi projektu rekonstrukce chodníků, rekonstrukce objektů Mateřské a Základní školy a rekonstrukce objektu Kulturního domu. Bouřlivou diskuzi i směsici šíření nepravdivých informací vyvolala příprava projektu Obnovy zeleně obce Vrbice. První návrh projektu je již zpracován, byl představen projekční kanceláři na březnovém zastupitelstvu. Hlavní kritéria zadání byla snadná a ekonomicky nenáročná údržba, důraz na tradiční flóru a bezpečnost obyvatelstva. Projekt je vyvěšen na nástěnce v budově OÚ a na stránkách obce.

V průběhu května proběhne v naší obci veřejná a přísně účelová sbírka na rekonstrukci střechy kostela sv. Jiljí. Zrovna této oblasti dotační tituly příliš nepřejí, musíme si proto poradit sami, technický stav střechy to vyžaduje. Doufám, že dojde k vzájemné symbióze obce, farnosti, podnikatelské sféry a občanů. Sbírka je registrovaná u Jihomoravského kraje, na její správnou realizaci a efektivní využití budou dohlížet zástupci obce, farnosti, kontrolního a finančního výboru. Sběr do pokladniček proběhne v sobotu 14.5.2011, je možno přispívat také na speciálně zřízený účet. Detaily o sbírce se dozvíte uvnitř Zpravodaje a na stránkách obce a farnosti. Kostel, který je dominantou naší obce, začne být rekonstruován v průběhu prázdnin.

V průběhu prázdnin se pustíme do rekonstrukce elektroinstalace základní školy a do rekonstrukce kuchyně mateřské školy. Rekonstrukcí kuchyně dojde k navýšení kapacity jídel, kuchyni tedy budou moci využívat občané, kterým se do této doby nevyhovělo. S tím souvisí i krok optimalizace rozvozu obědů starším a nemohoucím spoluobčanům. Tento servis bude zachován, podaří se nám jej ale realizovat s úsporou cca 200.000,-Kč ročně.

Podtrženo sečteno, máme před sebou náročný rok. Jsme nuceni řešit priority a méně podstatné věci odsouvat. Den má bohužel jen 24 hodin. Nepřeji si nic jiného, než aby projekty byly finalizovány k plné spokojenosti Vás, občanů.

Tomáš Bílek

Nové kontakty na obecním úřadě

Vzhledem k personálním změnám a změnám souvisejících
se správou domén a telefonů,
dovolujeme si informovat občany o aktuálních
kontaktech Obecního úřadu Vrbice.

Obecní úřad Vrbice
691 09 Vrbice č. 89
Tel. 519 430 303 Mobil 724 727 580
Emaily: info@vrbice.cz , podatelna@vrbice.cz
WWW: http://www.vrbice.cz

Starosta obce – starosta@vrbice.cz, mobil 606 728 388
Ekonom obce – ucetni@vrbice.cz
Referentka – referent@vrbice.cz

Úřední dny jsou v pondělí od 7.30-17:00, středa 7:30-18:00. Polední přestávka 11.30-12:00.

Informace o nové lékařce v Bořeticích

Od 1. března 2011 ordinuje v Bořeticích nová lékařka MUDr. Marcela Barnášová. Vystudovala 2. lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Praze s atestací na interní lékařství a všeobecné lékařství. Jako lékařka působila na interním oddělení a oddělení JIP v nemocnici Hodonín, na plicním oddělení nemocnice Valtice.

MUDr. Marcela Barnášová
praktický lékař pro dospělé
ordinace Bořetice
telefon : 519 430 208
mobil : 734 433 142

Ordinační hodiny:
Po 7.30 – 14.00
Út 10.00 – 18.00
St 7.30 – 14.00
Čt 7.30 - 14.00
Pá 7.30 – 12.00

Je zaveden objednávací systém pacientů!
Prosíme pacienty, aby v případě neakutních zdravotních problémů
využívali objednacího systému!

JARO...

Miluji jaro a určitě nejsem sama. Těším se na ně každý rok. Protože letošní zima pro mne osobně byla poněkud delší, nemohla jsem se už opravdu jara dočkat. Očima jsem vytahovala první jarní lístečky a kvítky sněženek, krokusů a fialek a těšila se, až očistím v zahrádce zbytky z loňského roku, aby se všechno mohlo krásně zazelenat.

Jaro, to křehké a opojné nejkrásnější období roku, znamená očekávání teplých dnů a probouzející se nový život.

Všechny národy uctívaly slunce jako boha. Ze zkušeností poznali, že slunce je dárcem nejen světla a tepla, ale přímo života.

Přesto ani na konci března nesmíme zapomínat, že počasí je nestálé a nabádá nás k tomu, abychom vlezli za kamna a byli tam ještě i celý duben – tak hezky si to vymysleli naši předkové. Jenže, kde dnes vzít kamna? Žádná nemáme.

Ani další staré lidové zvyklosti nás moc nepotěší: „Byť by byl první jarní den (21.3.) jak na zakázku, přece nechoď ještě na procházku, ať tvé zdraví neztratí svou sázku".

Tak toho jsem se právě ze zdravotních důvodů letos moc nedržela a od ledna jsem každodenně vyrážela na vycházku kratší či delší (podle počasí). Chodila jsem nejčastěji sama, ale někdy nás bylo i víc. A řeknu vám, že jsem se dostala i tam, kde jsem nebyla hodně let, a vracely se mi různé vzpomínky a zážitky.

A byla jsem někdy dost překvapená. Prošla jsem úplně celou naši obec a viděla různé nepořádky, ty dlouhodobé nebo i ty po zimě. Na druhé straně jsem ale našla i p ěkná místa, o nichž jsem ani nevěděla.

Při delších vycházkách po celém katastru jsem zjistila, že podle minulosti (co já pamatuji) už nejsou cesty tam, kde bývaly, a naopak jsou tam, kde nikdy nebyly – ale asi to tak vyhovuje těm, co je dnes používají. Ale vesměs všechny jsou v dost mizerném stavu. Ty zpevněné jsou rozbité – samá díra (jako ty silnice po zimě) a zarostlé planými šípkovými a ostaními náletovými keři. Takže třeba cesta ke Kalubu je nepoužitelná, byť sám Kalub je vyčištěný.

Tady jsme byli v první třídě na výletě. V Hliníku (ten je dnes zavezený, protože kdo už dnes potřebuje hlínu na jarní a předhodové omazování stěn? To se jelo do Hliníku, tam se nakopalo žluté hlíny - spraše, doma se smíchala s plevami s vodou a opravovaly se zdi, které se pak oličovaly.) jsme si uvařili z kostky (polévky v pytlíku nebyly) hrachovou polévku. Vodu na ni jsme si nabrali z kanálku u Kaluba. Potom jsme si z téže nepřevařené vody a kostiček TIKY (to byly šuměnky) udělali pití a bylo nám fajn. A nikomu se nic nestalo.

Byla jsem taky překvapená cestami Pod Krátkýma, ale co mě dostalo, byl Hájek.

Třebaže nepatří do našeho katastru ani okresu, považujeme jej za náš. A my jsme se tam něco nachodili! Ať se školkou , nebo s rodinou. Vzrostlé stromy jsou vykáceny a vytahány na okraj lesa, ale ten nepořádek v lese! Holiny zarostlé náletovými keři a větvemi z vytěžených stromů. „Černý les" jak říkali naše děcka, když jsme tam chodili na nedělní vycházky, je úplně pryč. Opět jen hluboké vyjeté koleje po těžké technice.

Kde jsou ty stromy, co vysazovali brigádně fotbalisti za to, že mohli kácet stromy na hodové máje? Ty jsme vůbec nenašly.

A co náš kopec Chrástka, kde rostly i chráněné rostliny – koniklece, tráva kavyl či orchidej střevíčník pantoflíček? Tak ta je taky hodně zanedbaná a zarůstá náletovými dřevinami. Tak jsem vzpomínala, jak jsme v začátcích mého působení ve školce chodili s dětmi až sem na vycházky. Protože tehdy žádná pitíčka v lahvích nebyla, učitelky dostaly od paní kuchařky bandasku se šťávou a kabelu se svačinou a šlo se. Cesta byla dlouhá. Vyšlápli jsme až nahoru, tam jsme se občerstvili, odpočinuli si, poznávali přírodu, pohráli si a vraceli se zpět. Dnes už tam ani cesta nevede.

Další cesty, které dnes už nejsou, ale jsou místo nich jiné, jsem si připomněla při pěších cestách do Kobylí a zpět. Co jsme se tam nachodili každý den pěšky do školy! My jsme chodili ještě půl roku do staré školy, a to buď Skalkou hned od kříže, nebo Studýnkami. Už ani jedna původní cesta dnes neexistuje. Ke Skalce dnes vede cesta až za vinohrady a u Studýnek už není vůbec – musí se po asfaltce kolem horního střediska. Ale bývalo tam taky hezky – pěkná travička, u Skalky tekla voda, kde jsme se z „kanálka" občerstvovali a pak pokračovali v cestě. Občas tam někteří dopisovali i domácí úkoly.

Ale tak to prostě je. Co bylo, je pryč a už se nevrátí.

Abych se vrátila k jaru, které právě prožíváme, a ke kterému patří

V e l i k o n o c e.

Velikonoce jsou pohyblivé svátky. Slaví se nejbližší neděli po prvním úplňku po jarní rovnodennosti. Může to být mezi 22. březnem až 25. dubnem.

Letos připadají Velikonoce právě až na konec dubna, protože první úplněk po prvním jarním dnu je až 18. dubna.

Velikonoce jsou jedny z nejstarších svátků. Nezačínají až svátečními velikonočními dny, ale zpětně se od nich odvozuje datum Popeleční středy (40 dnů zpátky), od které se počítá postní doba. Každá z následujících šesti neděl má svůj název a je spojena s řadou zvyků, a to i v kuchyni.:

první neděle je černá – ženy se oblékaly do tmavého oblečení, jedla se pučálka z hrachu

druhá neděle pražná - podle jídla z praženého obilí

třetí neděle kýchavná – lidé bývali často nachlazeni

čtvrtá neděle družebná – lidé se navštěvovali a scházeli

pátá neděle smrtná

šestá květná – je ve znamení svěcení jívových kočiček

Od květné neděle začíná pašijový týden. Každý den má svoje jméno a je také spojen se zvyky lidovými, ale především s církevními přípravami na oslavu zmrtvýchvstání Ježíše Krista, vrcholícími mší svatou v noci

z Bílé soboty na Velkou neděli.

Po modrém pondělí a šedivém úterý je škaredá středa podle toho, že se Jidáš škaredil na Ježíše Krista.

Na Zelený čtvrtek, kdy Jidáš při poslední večeři zradil, se pekly jidáše a má se sníst něco zeleného, aby nás nebolelo celý rok v krku.

V ten den „odletěly zvony do Říma". Nezvonilo se, ale místo zvonů chodili chlapci s řehtačkami a klepači.

Velký pátek je pro křesťany den hlubokého smutku, kdy je třeba myslet na spásu – je to nejpřísnější půst.

Bílá sobota je dnem přípravy na Vzkříšení, po kterém končí půst a „vracejí se zvony z Říma".

Na Velkou neděli se nosí na bohoslužbu posvětit pokrmy – vejce, beránci, koláče apod. Bývalo zvykem, že části svěcených pokrmů obětoval hospodář zahradě, poli i studni, a porci pokrmů dostal každý, kdo toho dne přišel do domu.

Červený pondělek – šlahání žilou je zvykem, který má kořeny u pohanských předků. Mělo dívkám zajistit zdraví, štěstí a píli, vdaným ženám plodnost a zdraví. Hospodář měl povinnost vyšlahat domácí čeládku, aby nebyla líná a dobře plnila své úkoly.

Za vyšlahání rozdávaly ženy barvená vajíčka – vajíčko jako zárodek nového života.

V čem se vajíčka barvívala, když se nedaly koupit barvy? Barvila se v tom ,co dala příroda. Můžete zkusit tato přírodní a zaručeně ekologická barviva:

žlutá - za slámy a šafránu (to by teda bylo pěkně drahé)
žlutozelená - čaj, oves, kmín, zázvor, lipový květ
zelená - barvínek, kopřivy, jmelí, petrželová nať
červenohnědá - cibulové slupky
červená - cibulové slupky s octem
hnědá - dubová a ořechová kůra, kávoviny (melta)
oranžovohnědá - ořechové listy

Z cibulových slupek můžete zkusit mramorování (zabalit slupky na vajíčko a uvařit) nebo i batiku různých rostlin.

S Velikonocemi je spojeno snad nejvíce lidových pověr, zvyků a tradic.

Například po celý Velký pátek se nesmělo s čímkoliv hýbat, mýt nádobí, prát, vařit, oheň rozdělávat, neboť Spasitel spí v hrobě a nic nemá jeho klid rušit.

Zejména se nesmělo hýbat se zemí, to přinášelo neštěstí.

V tento den chodívali lidé hledat poklady, protože se věřilo v otvírání skal.

A tak jsem si taky vzpomněla při svých vycházkách kolem naší Babí hory (byl to kopec u Hájka při cestě do Čejkovic) na pověst z knížky Rybí drahokamy, kde jsou pověsti za Slovácka na tu „O Babí hoře". Spí tam prý rytíři v plné zbroji a ti se probouzejí jen jednou za rok a v tu dobu se Babí hora otevírá a vydává svoje poklady. Dnes už Babí hora neexistuje, byla rozhrnuta, jsou tam terasy s vinohrady. Kde tedy ti rytíři s poklady jsou, když už Babí hora není?ˇTy poklady jsou možná ty vinohrady s pěknými hrozny.

Škoda. Mohli z nás být boháči. Třeba.

Přeji Vám všem krásné jaro
a veselé Velikonoce.
Bohumila Bařinová

Jarní a velikonoční pranostiky

Svatý Josef (19.3) s tváří milou, zakončuje zimu plnou silou
Naštípe-li svatý Josef dřevo, panna Maria (25.3.) zatopí
Je-li na svatého Josefa vítr, potrvá čtvrt roku
Je-li na svatého Josefa hezky, urodí se málo obilí
Když na Velikonoční neděli prší, na každé pondělí až do svatého Ducha pršeti bude
Na Boží hod velikonoční prší, sucho úrodu poruší
Velikonoční a velkopáteční déšť zřídka přináší žním požehnání

ŠLAHAČKA

Hody,hody,doprovody,
dejte vejce malovaný...

Každé velikonoce se za dveřmi našich příbytků ozývá tato tradiční „koleda".

Malí koledníci se žílou a igelitkou v ruce, někteří i se slaměným sotůrkem poslušně odříkají koledu, párkrát, spíš jen tak, pro formu, opatrně švihnou děvčata po sukni, či jen naznačí šlahání.

Potom nastaví kabelu a jde se o dům dál. Po dědině je mnohdy vidět rozšlapaná vařená vajíčka.

O ty dnes nikdo moc nestojí. Spíš o peníze a vejce z čokolády. Tradice se dodržuje dosud na venkově.

Party odrostlých školáků a mládeže s žílou i několik metrů dlouhou chodí po domech spolužaček a kolik už jich navštívili, je možné poznat podle různobarevných pantlí na žíle vlajících, často taky podle vesele povykujících skorodospělých. Doma potom nastane výslech „Cos pil? „

A otec se pohrouží do vzpomínek... - Vidí se ve vrbeckým Hájku. Je neděle velikonoční. Vyšli si s klukama jen tak, na vycházku.

Doma v komoře už má nachystané prútí na pořádnú žilu! Všecky děvčiska z okolí a samozřejmě z rodiny musí zešlahat, aby nebyly prašivý!

Žilu uplete dnes večir a až maminka nabarvijú vajička, opatrně, enom na oko, jim žilu na sukni vyzkúšá! Maminka se budú trochu zlobit, ale tatínek ho za žilu pochválijú.

Včil si kluci v Hajku každý uřezali tenký, pružný lískový prut -višpánku.

S tú po šlahačce chodit nebudú, to je tak pro ženáčú! Pěkně si ju kudlú ostrúhajú, skovajú pod „baloňák" a běda děvčatom,co jich potkajú!

Ty si vyšly enom tak na lehko, v nových silonkách a sandálkách, u chodníčku trhajú voňavý fialky, zvon-

ky aj sasanky a po očku pokukujú na jarně vyšvihlých klukú.

Tí idú proti nim „jakoby nic“. Enom tak ledabyle pozdravijú děvčata, jak dyby jim byly úplně ukradený a v tem šup, lup, tančí višpánka po punčoškách na vypjatých lýtkách. „Pošlahovaná, pošlahovaná!“, škádlijú mladíci dívky a každý pošlahuje tú „svoju“.

Děvčata pištijú, ale žádná se nezlobí. Spíš by ju mrzelo, dyby ju kluci vynecháli... - Kohúti na Vrbici ešče v pondělí nad ránem nestačili zakokrhat a už se rozštěkali psi u búd.

Ozývá se totiž všady búchání na dveře a vrata a tam, kde nezamkli, mosijú čekat šlaháčů až v kuchyni,

izbě či komoře a odtamtáď se včil ozývá jekot a křik překvapených děvčat.

Nekerá přímo pod duchnú dostane blahodárnú masťú proti prašivině a všeckým ostatním neduhom.

Aby byly omlazený a čiperný po celý rok.

Aj dyž děvčata majú všelijaký skrýše, dycky, mnohdy aj za pomoci rodičů, sú odhalený!

A jak starodávný zvyk káže, mosijú šlaháčů pěkně nabarvenýma vajičkama obdarovat.

Dospělí šohaji sbírajú aj vajička syrový, aby bylo večir v hospodě za co pit. Na talířku dostanú podaný dozlatova pečený koláče, aj neco inačího k zakúsnutí, hospodář zavdá teho nejlepšího.

Potom každá uváže na žilu tú nejčúhavější pantlu.

Po celej dědině je až do večera slyšet zpěv.

K pondělnímu obědu se, kromě masa, jedly aj vařený vajička. Dyž měli nekde víc kluků, keří vajec donesli dom kopu, celý týden jich potom jedli.

A že každý míval doma aj húsátka, kuřata a káčata, tož aj ty si na kopřivách s vajičkama pochutnaly.

Marie Kachyňová, jaro 2009

NA JAŘE

Všichni se po dlouhé zimě těšíme na jaro. Už se nám omrzel bělostný sníh, který se postupně změnil v šedivou břečku, kabáty a boty se nám zdají být čím dál těžší a doma? Doma nás už to omrzelo docela.

Vánoční výzdoba už si hoví v krabicích ve skříni, i obchody svižně vyměnily v regálech zboží vánoční za velikonoční – vajíčka, zajíce i kohouty v barevném staniolu.

Venku je ještě chladno, ale sluníčko už brzy vstává a tak nutí i nás dříve vyskočit z postele.

Já se na jaro těšívám přímo „nezřízeně“! Aby mohlo každoročně přijít, nemůžu na ně jen čekat za oknem!

„Moje“ zima je proto taková netypická. Vstávám ráno,sice trochu později než zjara, ale potom pěkně navlíct na sebe co teplého mám doma: snad čtyři svetry, kabát, teplé boty „rybářky“, na hlavu dva šátky, na ně ještě jeden „vánoční“, tj. vlněný šátek, šedočerně károvaný, no přesně takový, jaký nosívaly naše stařenky, ten se mně nejvíc osvědčil. Takto vyzbrojená se každoročně po Třech králích vydám do zasněženého spícího sadu. Mého sadu jabloní.

Nejen mého, mám zdatného

pomocníka v podobě mého muže. Jeho motorovou pilu bych zkrátka nezvládla!

A čeká nás tam plno práce! Stromy pěkně zbavit odplozených i suchých větví, aby, až přijde jaro, větvičky se pěkně zazelenaly a obalily se růžovými poupaty.

Tuto práci musíme vždycky do jara stihnout, potom ještě rány zatřít barvou, ořezané větve vyhrabat a nechat už na velkém drtícím stroji, aby si s nimi poradil. Ten s rachotem projede řádky a po větvích ani památky! Po pár dnech se už pěkně zazelená travička v meziřadí. A jak do krásy rozkvetou jabloně, je tu pravý – zemský ráj to na pohled!

Ale to ještě pořád není celé to „moje jaro“!

Na mou ruku už čeká právě rozkvétající sad broskvoní. I on potřebuje zbavit nepotřebných větví a výhonů. Za to se nám v létě odvděčí spoustou sladkých broskví. Samozřejmostí je ostříhat pár řádků vinohradu, bez toho by jaro taky nemohlo přijít!

Jaro, vítej!

A jaro do třetice?

To je doma. Na zahrádce s kvítky modřenců a ladoněk, s rozkvetlými stromy v zahradě. Ještě je třeba vyhnat zimu i ze všech koutů v domě a pustit sem voňavé jaro, jež voní i čerstvě upečenými koláči, svítí barvami žlutých kuřátek i housat a červení velikonočních vajíček.

Tak! Teď už je tu konečně opravdové jaro. Vítej k nám!

Marie Kachyňová, březen 2011

STROMY

Protože je jaro a jaro znamená nový život, kdy ve stromech začíná proudit míza, mohou nám na jaře stromy pomoci řešit různé zdravotní problémy.

Jak jsem se dozvěděla ve škole, každý strom dodává energii a každý je k něčemu dobrý.

Například přimknete-li se na jaře k:
lesní borovici – odstraní se vám dýchací potíže
buk lesní – působí proti bolestem hlavy a migrénám
černý bez – stimuluje játra a slezinu, je močopudný
jasan – vám dodá sílu vůle
dub-dodá rozhodnutí
kaštan jírovec-posiluje vědomí
lípa-stimuluje lásku
olše-je strom mystiků
smrk- pomůže od revmatismu
třešeň v květu-je omlazující a sílu dodávající
vrba-je dobrá na zažívací problémy (tlusté střevo)

Nevěříte? Zkuste, nic nepokazíte.

B.B.

Kamínkování

Dnešní kamínkování bude na trochu neveselou notu. Vrbecký Kamínek totiž prochází náročným obdobím. Někteří členové (violoncellista Ivo Kovařík a perkusista Martin Brdečko z Kobylí) už z našich řad definitivně „vyrostli“. Klávesistka Marťa Kubíková studuje v Praze a domů jezdí nejvýš dvakrát do měsíce. Zpěvulka Peťka Zárubová se vdala a jako Vymazalová se v Těšanech těší na miminko. Je tedy na čase předat pomyslné veslo další generaci. Ale ouha! Ti, kteří by měli převzít roli „tahounů“ (nebo alespoň část z nich), se k této zodpovědnosti nechtějí hlásit. Docházka víc než nepravidelná, pracovní morálka mizivá, nadšení žádné…

Když jsem kdysi dávno začala chodit zpívat do kostela, Kamínek ještě zdaleka nebyl Kamínkem. Mezi velkými (rozuměj o tři či čtyři roky staršími) zpěvačkami jsem si byla jenom malé nezkušené kuře a na zkoušce jsem si netroufla nahlas promluvit. Když strýc něco dvakrát vrátil, že je to falešně, pro jistotu jsem jenom otevírala pusu, protože co kdybych to náhodou kazila já? Nikdy bych si nedovolila nepřijít na zkoušku, a když jsem opravdu nemohla, sama jsem si zjišťovala, kdy bude další.

Jak jsem rostla, začala jsem si uvědomovat, kolik svého volného času nám strýc věnuje. A čím jsem byla starší, tím větší jsem vůči němu za to cítila vděk, a snažila jsem se (a nejenom já) mu jeho starostí s námi ubrat, odlehčit. Postupně jsme si v Kamínku proto rozdělili úkoly – Peťka se starala o noty a hledala nové písničky, na mně vyšla pokladna a domlouvání zkoušek, programy jednotlivých vystoupení jsme dávali dohromady společně, hudební úpravy jsme tvořili spolu s muzikanty na tzv. muzikantských zkouškách a podobně. Největší odměnou pro mě vždycky bylo strýcovo spokojené pokývnutí (když jsme právě dozpívali písničku), které v Kamínku všichni dobře známe.

Pomalu se ale blíží období, kdy i já budu muset chtě nechtě Kamínek opustit nebo alespoň odsunout na vedlejší kolej, a tak stále častěji vzpomínám na společná vystoupení, hodiny dřiny na zkouškách, radost z hezké muziky, a jenom doufám, že se Kamínek nerozpadne, a že do něj třeba za pár let budu moct posílat svoje děti…

Za Kamínek Lenka Machovská

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Jako každý rok, probíhala i letos na Vrbici TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA.

Její výsledky sdělila paní Renata Ostřížková.

Sbírka se konala v sobotu 8.ledna 2011.

Zapojilo se do ní 12 dospělých a 33 dětí. Byly to děti z místní školy, ale také hodně žáků, kteří docházejí do školy v Kobylí. Jejich účast byla tak vysoká, protože pan ředitel v Kobylí slíbil všem účastníkům udělení ředitelské pochvaly.

Celkem bylo letos vybráno 38.926,- Kč. Je to asi o 2.000,- Kč více než v minulém roce.

Všem, kteří se na sbírce podíleli a všem, kteří na charitativní účely přispěli, patří velké poděkování.

Březen v obecní knihovně

Březen je v naší knihovně spojen už několik let se soutěží pro malé čtenáře. Pod záštitou měsíce knihy byla i letos pro děti připravena vědomostní soutěž. Každý týden v měsíci odpovídaly na otázky a sbíraly body. Okruhy otázek byly velice různorodé, aby děti zaujaly. První týden si vyzkoušely, zda umí slovensky. Otec vlasti byl nejdůležitějším mužem otázek druhého kola a ve třetím kole měli za úkol správně přiřadit hlavní města ke státům. Vlajky zemí se lidem často pletou. Aby ne, když stačí změnit jen pořadí barev a hned jde o jiný stát. Proto byly vlajky náplní posledního kola soutěže. Děti si poradily velice dobře a pokud neměli dostatek vlastních vědomostí, hledaly je v odborných knihách a také na internetu. Účelem soutěže nebylo jen prověřit jejich vědomosti, ale hlavně aby se naučily najít nové informace

exkurze v knihovně

z různých zdrojů. Nejúspěšnější řešitelky získaly hezké knihy a dvd. První místo obsadila Simona Bartáčková, na druhém se umístila Adéla Kolářová a třetí byla Lucie Horčičková.

V tomto roce vyhlásil Svaz knihovníků nultý ročník nové celostátní akce BŘEZEN – měsíc čtenářů, která navazuje na Březen-měsíc knihy, akce pořádané v druhé polovině 20.století a Březen-měsíc internetu (akce posledních několika let). V centru zájmu knihovníků by měl být čtenář a čtení, tedy ne kniha jako předmět ani knihovna jako instituce, ale každý čtenář a aktivní uživatel knihovny. Pro knihovnu je důležité, aby o sobě dala vědět. Proto naše knihovna zajistila i letos exkurzi pro děti z mateřské školy a vzdělávací akci pro žáky 4.a5.ročníku základní školy. Účelem bylo seznámit děti s fungováním knihovny, zaujmout je nabídkou knih a časopisů, aby si našly cestu do knihovny.

Petra Kadrnková
knihovnice Obecní knihovny Vrbice

Nové knihy v naší knihovně :

Knihy pro dospělé

Brána do ráje / V.Javořická
Jana / V.Javořická
Na radosti / V.Javořická
Na scestí / V.Javořická
Omyl / V.Javořická
Povídky pod polštář / V.Javořická
Po létech / V.Pittnerová
Prokleté peníze / V.Pittnerová
Vtězství rozumu / V.Pittnerová
Z čisté lásky / V.Pittnerová
Pro svatý pokoj / V.Pittnerová
Pán vášně / C.Coulter
Pán ostrova / C.Coulter
Síla něhy / C.Coulter
Srdce v písku / K.Janečková
Radostná zvěst / S.Brown
Dvojí láska / J.McNaught
Tanec větru / N.Robertsová
Zaváté stopy / N.Roberstsová
Zpověď modelky 2 / M.Kopřivová
Jak přichází láska / B.Cartland
Mezi nebem a peklem / I.Devátá
Horský vavřín / J.Deveraux
Svůdkyně / J.Deveraux
Kukaččí mládě / M.Váňová
Dvacet deka lásky / S.Monyová
Krotitelka snů / S.Monyová
Tchyně a uzený / S.Monyová
Utrhnout se ze řetězu / S.Monyová
Matka v krizi / S.Monyová
Blonďatá stíhačka / S.Monyová
Hledám muže za účelem... / V.Řeháčková
Gričská čarodějnice VI. a VII. / M.Jurič-Zagorka
Hvězda Babylonu / B.Woodová
Strážkyně tajemství / B.Woodová
Povídky o lásce / M.Viewegh
Biomanželka / M.Viewegh
Na dvou židlích / M.Viewegh
Kopí osudu / W.Smith
Řeka bohů II / W.Smith
Sykot / J.Garwood
Psáno krví / C.Grahamová
Vagon č.106 / P.Svoboda
Peklo v oblacích / T.Block
Neviditelní bojovníci / M.Arostegui
Soumrak rytířů pouště / M.Asher
Moře v ohni / T.Clancy
Město kostí / M.Connelly
Oko bouře na Downing Street / J.Higgins
Povolání pro ženu nevhodné / P.D.James
Dávný případ / A.Janceová
Laskavá bohyně / J.Littell
Hvězda Lancasterů / J.Plaidy
Sedm katů z Mnichova / M.Puzo
Tatarák – kreslené vtipy

Naučná literatura
Naše dítě – rozvoj osobnosti
Zahradní jezírka
Vše o psech
Vynálezy
Létání a vzduchoplavba
Objevitelé a jejich výpravy
Horoskopy
Pálavsko a Podyjí
Výchova štěněte v sedmi lekcích
Když jsme zhubly my, hubnete i vy
Zhubněte jednou provždy
Ilustrovaná encyklopedie psích plemen
K.H.Frank – noc před popravou
Velký ski atlas

Knihy pro děti
Noddy a kouzelný prášek
Dobré ráno, Noddy
Strašidlo Sušinka – první čtení
Kvak a žbluňk se bojí rádi – první čtení
Naše máma je bosorka - druhé čtení
Mašinka Tomáš - leporelo
Živé počitadlo - leporelo
Dinosauři - leporelo
Kočičky - leporelo
Zvířátka v džungli - leporelo
Krtek a rozdíly - leporelo
Krtek a kouzelná slovíčka - leporelo
Nejkrásnější dětská říkadla
Bert a bráchové / A.Jacobsson
Hlas se záhrobí / T.Brezina
Zloděj mrtvol / T.Brezina
Nestvůra z Dračího jezera / T.Brezina
První nástrahy / J.Wilsonová
Pusinka / j.Wilsonová
Můj tajný deník / J.Wilsonová
Kam se vytrácí láska / L.Lanczová
Pár minut lásky / L.Lanczová
Vůně deště / L.Lanczová
Holčičí pravidla / Meg Cabot
Hrdinka říká ano / Meg Cabot
Milníky na mé cestě / Miley Cyrus
EWA – příběh (ne)obyčejné hvězdy
Smutek sluší barbínám/K.Škorpilová
Princ Kaspian / Lewis
Dobrodružství starého Brna

Informace o činnosti obecního muzea

V současné době je uvolněná zadní místnost budovy, která byla dříve požívána jako kadeřnictví. Obecní úřad Vrbice dospěl k dohodě s paní Procházkovou, když ji nabídl pro kadeřnictví místnost v budově vrbecké pošty. Starosta obce pan Bílek rozhodl, že po dokončení prostor ordinace lékaře (je taktéž v budově pošty), bude započato stavební úpravou nově získané místnosti do níž se muzeum rozšíří. Nynější budova muzea, bývalý obecní úřad, pochází z roku 1872 a je vlastně nejstarší dochovalou budovou v obytné zástavbě naší obce. S povděkem je možné konstatovat, že naše obecní muzeum takto dostane skutečně důstojné prostory.

Pro dovybavení muzea bychom potřebovali získat nějaké smaltové mísy (střední velikosti) a smaltové pokličky (křidýlky), pro umístění do police staré selské almary, takové, jak kdysi stávaly v síňkách selských domů.

NEVÁHEJTE A VYUŽIJTE VÝHODY

Českomoravské stavební spořitelny, a.s.

- uzavření stavebního spoření - ZDARMA
- úvěr s úrokem od 3,7% na bydlení
- spotřebitelské úvěry na cokoliv
- penzijní připojištění se státním příspěvkem
- rizikové životní pojištění
- ERA osobní účet od Lišky

IVAN HOŠEK tel.: 603 240 946 e-mail: ivan.hosek@cmss-oz.cz

Pro vybavení nové místnosti muzea by byl potřebný starý, hrubý selský stůl (tak jak kdysi stával v kuchyních) a ke stolu hrubé selské židle. Prosím touto cestou ochotné občany, aby se ještě podívali, jestli se u nich na půdě tyto věci nenajdou. Nevadilo by, kdyby židle nebo i stůl vyžadovali menší opravu.

Muzeum spolu s obecním úřadem připravuje na 24.dubna2011, což je velikonoční neděle akci před budovou muzea – v zahrádce. Připravovaná činnost se bude týkat hlavně školní mládeže a mladých vůbec. V zahrádce, v čase otevřeného muzea, bude předváděného pletení velikonočních žil (pomlázek) a nácvik zhotovení vrbových píšťalek. Zájemci budou mít možnost, za pomoci předvádějících, plést z 8 vrbových proutků běžnou velikonoční žílu, anebo se naučit pod dohledem, zhotovit vrbovou píšťalku. Zhotovené věci si ti šikovní mohou vzít domů. Vrbové proutky a vrbové větvičky na píšťalky budou v dostatečném množství a hlavně zdarma. Pokud nebude mít zájemce sebou vlastní kapesní nožík, může si ho před muzeem vypůjčit.

Předvádění s nácvikem se bude konat pouze za příznivého počasí.

Obecní muzeum bude pro zájemce otevřeno v neděli 24.dubna 2011 v době od 13.30 do 17.00 hod.

F. Janošek

Farní okénko

Mohlo by se zdát, že snaha farníků o opravu střechy a fasády kostela utichla. Opak je však pravdou. Farníci připravují a stále střádají finanční prostředky na tak rozsáhlou akci.

Již je zpracována projektová dokumentace opravy kostela, která je nutná pro žádost o dotace, stavební povolení a zahájení oprav. Tato byla v plné výši uhrazena z finančního daru sdružení zahrádkářů Vrbice, za což touto cestou děkujeme.

Také děkujeme našemu starostovi, panu Bílkovi, který jako jeden z úkolů v nové funkci dal pomoci při opravě našeho kostela. Zadal zpracování projektu, zjistil možnosti dotací a v únoru tohoto roku osobně odevzdal žádost o dotaci na Jihomoravském kraji. Teď musíme jenom čekat, zda bude dotace schválena či ne. Také děkujeme Obci Vrbice a zastupitelstvu, které schválilo dotaci na opravu střechy ve výši 500.000,- Kč.

Farníci se dále chystají na další ročníky vinařských akcí, k nimž loni ve spolupráci s Vinaři Vrbice uspořádali doprovodný program ve formě Dne otevřených dveří kostela.

Především bychom Vás všechny rádi pozvali do našeho kostelíka. Nejbližší, co nás čeká, jsou Velikonoce:

Obřady Velkého týdne:

21. 4. Zelený čtvrtek (mše společná pro všechny tři farnosti v Kobylí v 18.00)
22. 4. Velký pátek (velkopáteční obřady společné na Vrbici v 18.00)
23. 4. Bílá sobota (velikonoční vigilie společná v Bořeticích v 19.30)
24. 4. Velikonoční neděle – mše sv. v 8.00
25. 4. Pondělí velikonoční – mše sv. v 8.00

Dále pak slavnosti:

1. 5. Neděle Božího Milosrdenství – Blahořečení Jana Pavla II.
7. 5. Mezifarní pěší pouť dětí, dospělých a mládeže do Žarošic
22. 5. 1. sv. přijímání v 9.30 (u nás 4 děti)
2. 6. Slavnost Nanebevstoupení Páně
12. 6. Seslání Ducha Svatého
26.6. Slavnost Těla a Krve Páně v 8.30 (Boží tělo - celebrant a kazatel bude P. Kazimierz Dudzik z Katolickego Uniwersytetu w Lublinie, na kterém studuje spousta kněží z ČR).

Za farníky Dagmar Huňařová

VEŘEJNÁ SBÍRKA NA OPRAVU STŘECHY KOSTELA SV. JIŘÍ

Vážení občané,

Již v úvodu tohoto zpravodaje jsem se zmiňoval, že je v tomto roce nutné provést opravu střechy kostela sv. Jiljí. Bohužel v oblasti památek a sakrálních staveb jsou finanční zdroje značně omezené a stav střechy kostela neumožňuje opravu odkládat na další roky. Naší předkové byli schopni kostel postavit, myslím si tedy, že je naší povinností jejich odkaz udržovat. Je jedno, kdo je majitelem kostela, zdali obec, nebo farnost. Je prostě náš.

Obec v roce 2011 počítá s uvolněním finančních prostředků ve výši 500.000,- Kč, navíc využijeme vlastních pracovníků k opravě fasády věže a čelní stěny. Podotýkám, že to je historicky největší podíl obce na opravě kostela. Část finančních prostředků nashromáždila také farnost a je zažádáno o finanční podporu u Jihomoravského kraje.

Neobejdeme se však bez pomocí sponzorů a občanů samotných. Potenciální sponzory osloví zastupitelstvo obce. Já jsem pověřen oslovit Vás, občany, a seznámit Vás s nově zaregistrovanou sbírkou.

Sbírka byla zaregistrovaná u Jihomoravského kraje dne 16.3.2011 dle §5 odst.1 a 2 zákona č. 117/2001Sb. o veřejných sbírkách, její číslo jednací je JMK/35675/2011. Sbírka se může uskutečnit ve dnech od 14.4.2011 do 15.9.2011.

Jak je možno přispět?

- v sobotu 14.5.2011 od 10:00 do 12:00 bude probíhat sběr do zapečetěných pokladniček podobně jako u Třikrálové sbírky. Odpečetění a vyhodnocení proběhne za přítomnosti zástupců obce, farnosti, finančního a kontrolního výboru. V týdenním předstihu Vás o této akci budeme informovat prostřednictvím místního rozhlasu.

-do 15.9.2011 je možné také přispět na za tímto účelem speciálně zřízený účet č. 243034379/0300 vedený u Poštovní spořitelny.

Věřím, že se nám podaří společnými silami náš kostelík zvelebit.

Tomáš Bílek

ŠAMPION VINUM JUVENALE 2010 JE Z VRBICE

Ve středu 24. února 2011 byly na slavnostním večeru v brněnském hotelu Voroněž vyhlášeny výsledky mezinárodní soutěže mladých vín Vinum Juvenale 2010. Šampionem letošního jedenáctého ročníku se stala Frankovka rosé pozdní sběr z vrbeckého Vinařství Leoš Horák. Toto vinařství zároveň obdrželo Cenu hejtmana Jihomoravského kraje za nejlépe hodnocenou kolekci vín. Vína Leoše Horáka zvítězila ve čtyřech kategoriích – Veltlínské zelené, Rulandské šedé, Sauvignon a již zmiňovaná Frankovka rosé. Výsledky soutěže jsou vždy utajovány až do poslední chvíle, takže všichni vinaři jedou na vyhlášení s tím, že nevědí, jak vlastně uspěli. Soutěž Vinum Juvenale patří k největším vinařským akcím v České republice. Letos bylo přihlášeno 542 vzorků vín z Moravy, Čech a Slovenska. O týden později slavilo Vinařství Leoše Horáka další úspěch, tentokrát v zahraničí. Na soutěži Vinalies Internationales v Paříži získala čtyři vína stříbrnou medaili. Úspěchy sbírají na vinařských soutěžích i další vinaři z Vrbice - MITOMA Vrbice nebo Vinařství Vít Sedláček, naposledy O hustopečskou pečeť 2011.

VÝSTAVA VÍN 2011

V sobotu 16. dubna 2011 se uskutečnila tradiční výstava vín. Letos poprvé se ochutnávalo z nově pořízeného vybavení. Výstavy se zúčastnilo bezmála 500 návštěvníků, kteří mohli ochutnat z 571 vzorků. Vzhledem k náročnému ročníku 2010 a vzhledem k nedostatku vína se letos soutěžilo také v červených vínech starších ročníků. V průběhu dne bylo otevřeno Muzeum Vrbice, večer hrála k poslechu cimbálová muzika Kapric. Vyvrcholením byla vinařská tombola a dražba šampiónů výstavy. Výtěžek z dražby 4.200,-Kč bude věnován na opravu střechy kostela Sv. Jiljí. Ocenění šampiónům předával senátor Jan Hajda.

Letos bodovali:

Šampion bílých vín – Rulandské šedé – Leoš Horák, Vrbice
Šampion červených vín – Svatovavřinecké – Lubomír Kunýt, Hustopeče
Šampion rosé vín – Frankovka – Leoš Horák, Vrbice
Šampion starších červených vín – Svatovavřinecké 2009 – Václav Herzán, Hustopeče
Cena starosty obce – Svatovavřinecké – Radek Zálešák, Vrbice
Nejlepší kolekce výstavy – Leoš Horák, Vrbice

Vzniklo občanské sdružení Okolo Luže

Všichni jistě znáte náš divadelní soubor Okolo Luže, který příští rok oslaví již 10 let své činnosti. Po celou tu dobu divadelníci fungovali jako dobrovolnická skupina. Poslední roky ale ukázaly, že by bylo dobře činnost formalizovat, aby spolek mohl vystupovat jako právní subjekt a jako takový případně využívat možných dotačních programů. Proto bylo v únoru založeno Občanské sdružení Okolo Luže (zkratka OSOL).

Okolo Luže ale není zaměřeno pouze na ochotnické divadlo. Nově vzniklé sdružení si kromě pořádání divadelních představení za svůj cíl zvolilo také práci s dětmi a organizaci volnočasových aktivit. Ve stanovách se můžeme dočíst, že k dalším činnostem sdružení bude patřit také podpora udržování folklórních tradic a vedení kroužků z oblasti řemeslné či rukodělné činnosti.

Protože se jedná o samostatné, dobrovolné, nepolitické a nevýdělečné sdružení rodičů s dětmi a ochotníků, které je otevřené všem příchozím, členem se může stát každý, kdo s činností tohoto sdružení sympatizuje.

Lenka Machovská

30. dubna 2011 od 10:00 Vrbice, sklepy na Stráži

Z KOPCA DO KOPCA 2011

Otevřené sklepy

závody kolem sklepů na koloběžkách, půjčovna a servis

večer rej čarodějnic a posezení u cimbálu - CM Guráš

Akci finančně podporuje Vinařský fond a společnost Intrea-Piko, s. r. o.

Řemesla a řemeslníci na Vrbici

Kováři a kovárna

Nejstarší zmínka o existenci kovářské dílny na Vrbici je uvedena v záznamech ze 17 stol. z čejkovického panství, kam naše obec tehdy patřila. Další spolehlivý záznam existence kovárny na Vrbici je v Obecní kronice. Dílna stála při cestě ke Studýnkám a pracoval zde kovář, který se jmenoval Šmíd. Zmíněný text hovoří o kovářské dílně v souvislosti s velkým požárem v roce 1842, při němž tehdy shořela takřka celá naše obec, kromě obecní kovárny, podsedku č. 4 a čtvrtlánu č. 1, což byl dům rodiny Hubáčkovy. (v současné době stojí na pozemku domu č. 1 dvě garáže – vedle domu p. Jar. Varmuže.) Kdy zanikla obecní kovárna , není nikde zaznamenáno, ale je bezpečně jisté, že na obecním pozemku po zbořené kovárně postavil Tomáš Trávníček v roce 1921 rodinný domek čís. popisné 255. Tento domek zde stojí do dnešní doby a jeho současným majitelem je p. Alois Bahníček.

Pro další informace o provozování kovářského řemesla na Vrbici jsem si zašel za posledním pamětníkem – kovářem panem Karlem Hanáčkem, nar. roku 1930. Ve svých vzpomínkách se zmiňuje, že v dřívějších dobách stávala kovářská dílna na místě domku rodiny Knápkovi č. 208, hned vedle nynější uličky na fotbalové hřiště. Pokud dříve někdo mluvil o jmenované rodině dodával pro upřesnění: „ u Knápků na bývalej kovárně“. Další kovářská dílna stávala v místech, kde měl kdysi postavený domek Aug. Chramosta č. 169. V nynější době zde stojí stolařská dílna a dům rodiny Vajbarovy. Dobu, kdy kovárny vznikly,anebo naopak zanikly, dnes už nikdo nezná.

Hanáčkova kovárna

Příjmení Hanáček patří mezi šest nejstarších jmen dodnes na Vrbici používaných. V našem obecním muzeu je záznam, že lidé s tímto příjmením žili na Vrbici už v roce 1622. Stará kovárna rodu Hanáčků s čís. popisným 206, stávala u silnice vedle domku Josefa Bárty č. 108. Dílna byla původně postavena po pravé straně domu. Kovárnu zbudoval kovářský mistr František Hanáček narozený 16.ledna 1856. Podle popisného čísla lze odhadnout, že dům byl postaven před rokem 1900, protože naše obec měla v roce 1900 už 216 domů. Rodina mistra Hanáčka byla početná, měla 3 syny a 5 dcer. Spolu s otcem pracoval v dílně kovářský tovaryš syn Václav a pomocný dělník Anton (příjmení není známé). Další dva chlapci z této rodiny pobývali v době před vypuknutím 1. světové války v Rakousku. Syn Jan pracoval ve Vídni jako stolař a nejmladší Karel (nar. r. 1899) se zde učil cukrářem. V srpnu roku 1914 vyhlásilo Rakouskouhersko mobilizaci své armády a začala světová válka. Mladý kovář Václav Hanáček musel narukovat na frontu, ale zpět se už nevrátil, protože v roce 1916 padl. Aby mohla kovářská dílna pokračovat v práci, musel se nejmladší Karel vyučit kovářem a nastoupit k otci na Václavovo místo. Když starý mistr František Hanáček v roce 1934 zemřel, převzal dílnu jeho syn Karel.

V popředí foto z roku 1947 je Hanačkova kovárna

Starý mistr Hanáček při kování koně.

Zůstatek z kovářské výhně ve Schejbalově kovárně (výheň před zbouráním).

Popis původní staré kovářské dílny

Po pravé straně dílny stála komora pro předehřívání ocelových ráfků na kola selských vozů.

V ohřívací komoře se topilo dřevem. Ohřev ráfků se prováděl při nasazování na dřevěný obvod kola. Kovářská výheň stála uprostřed dílny. Při levé straně dílny, až za zděnou přepážkou, byl kovářský měch, kterým se dýmal do ohně vzduch. Při obsluze výhně se stlačoval měch pomocí táhel buď taháním rukou, nebo šlapáním na přizpůsobené ráhno. Mezi další vybavení staré kovářské dílny patřila vrtačka a bruska. Je zajímavé, že oba stroje měly ještě ruční pohon. Poblíž výhně stála kovadlina a rohatina. V roce 1941 zbudoval mistr Karel Hanáček novou kovárnu. Dílna stála naproti domu rodiny Čačíkovy. Nová kovárna už měla s ohledem na tehdejší dobu modernější vybavení. Výheň měla přívod vzduchu pomocí ventilátoru, sloupová vrtačka a bruska byly také na elektrický pohon. Nechyběla zde nezbytná rohatina a kovadlina s různými zápustkami pro tvarování žhavého železa, dále byla v kovárně el. svářečka a pracovní ponky se svěráky. V dřívější době, než byla dílna vybavena svářečkou provádělo se spojování železných výrobků svařováním po kovářsku, případně nýtováním, nebo šroubováním.

V dílně Karla Hanáčka se okovávaly dřevěné selské vozy, vyráběly se pluhy, polní brány, ostřilo se

též zemědělské nářadí všeho druhu, případně se provádělo i pájení zlomených pásových pil. Je samozřejmé, že zde prováděli kování koní a krav. Pan Hanáček si ještě teď vzpomněl na zápisky v sešitě svého otce, kde objevil zajímavou poznámku. Bylo to zmínka, že v nové kovárně (v roce 1941), byl jako první okovávaný kůň, který patřil hospodáři K. Bukovskému č. 182. Než začal mistr prvního koně kovat, udělal na jeho kopyto tři křížky a teprve potom začal svou vlastní práci. Hospodář Bukovský pak jako „prémii“, přinesl do kovárny půllitr slivovice. Tolik prozrazoval zmíněný zápis. V dílně u Hanáčků se postupně vyučilo 6 učňů. Byl to například Václav Blanář, Tomáš Knápek, začal se u nich učit také Karel Machovský a jiní. Kovářský mistr Karel Hanáček nar.

r. 1899 zemřel v roce 1952 a jeho dílna osiřela, protože syn, také Karel, byl na vojenské základní službě. Tehdy mladý Karel požádal ONV v Hustopečích o možnost dát prozatím živnost „do klidu“ s tím, že po návratu z vojny bude v kovářské práci pokračovat. Žádost přišla zamítnuta s odůvodněním, že pro obec Vrbici stačí kovárna Bohumíra Schejbala. Další kovárna prý není potřeba a bylo mu doporučeno, aby nastoupil do práce v začínajícím JZD Vrbice. Nabídnutá možnost mladému Karlovi nevyhovovala, protože si zjistil, že by tam dostával plat 2. pracovní jednotky za den, což bylo 10 Kčs. Nakonec si našel práci v Jihomoravské armaturce Hodonín, kde jako kovář dostával plat v rozsahu kolem 1300 Kčs za měsíc - bylo to po měnové reformě v r. 1953. Takto ukončila svoji činnost Hanáčkova kovárna.

Schejbalova kovárna

Další kovárnou na Vrbici byla dílna p. Bohumíra Schejbala v domě č. popisné 295. Původně patřil tento domek s kovářskou dílnou kováři Kalábkovi a tehdy mladí manželé Schejbalovi si ho odkoupili. Kalábkova rodina se odstěhovala do sousedních Čejkovic. Starší občané si určitě pamatují na velkou firemní tabuli, umístěnou nad vstupem do kovářské dílny s nápisem: Bohumír Schejbal – zkoušený kovář a podkovář. Kovářský mistr pocházel z nedalekých Němčiček a na Vrbici se přiženil. Pamatuji si, že tato dílna byla taktéž velmi dobře vybavena pro kovářské řemeslo. Kromě základního vybavení, zde byly dvě výhně a ke kování se používal i strojní buchar. Do vybavení patřil také starší soustruh a svářecí trafo. S otcem pracoval v dílně jeho syn Ladislav (nyní stroj. inženýr) a později mladší Václav. Při pohledu na přístavek u boku kovárny si ještě teď mohu připomnět podivnou „vůni“ (nebo zápach?), který se odsud spolu s dýmem přímo valil, když se „připasovávala“ nová, horká podkova na kopyto koně. Někdy, při kování těch neklidných koní, nám okukujícím klukům svěřovali veledůležitý úkol. Pomocí obvykle akátové větvičky bylo zapotřebí odhánět, zvláště těm neklidným koníčkům dotěrné mouchy.Tak jsme si mohli my kluci podivný dým z kopyt přímo „vychutnat“ a hlavně pozorovat z blízka kováře při práci.

Oba synové, dnes již zemřelého kovářského mistra Boh. Schejbala žijí v Hustopečích, a mají

za manželky děvčata z Vrbice. Činnost poslední vrbecké kovárny byla ukončena z důvodu stáří majitele. Více informací o této kovárně se mi bohužel nepodařilo získat.

únor 2011, Frant. Janošek

Použité informace: Kronika obce Vrbice

Vzpomínky pana Karla Hanáčka

MODRÉ HORY

UŽ VINOHRAD SE ZJARA PROBUDIL.
A MÍZA DO NĚJ PROUDÍ, JAKO KREV DO ŽIL.
ZAS LIDSKÝMI HLASY HORO PROMLOUVEJ:
POMÁHEJ PÁN BŮH! PÁN BŮH DEJ!

ZJARA ZELENĚ SE HORA ODÍVÁ.
VINOHRAD MÁ ZELENOU SUKÝNKU.
NA KRKU KORÁLKY ZELENÝCH HROZÍNKŮ
A ZELEŇ, KAM SE ČLOVĚK PODÍVÁ.

KDYŽ V LÉTĚ ZVONÍ MOTYKA O KÁMEN
A Z VĚŽE JAK OZVĚNU SLYŠÍŠ ZVON,
DO ZLATA SE V TOM POLEDNÍM SLUNCI,
OBLÉKLY VINICE MODRÝCH HOR.

LÉTO KONČÍ, UŽ SE PŘIPOZDÍVÁ.
RANNÍ MLHY HALÍ DOLINU.
VINOHRAD TEĎ HLAHOLEM OŽÍVÁ.
V MODŘE SAMETOVÉM TEPLÉM PODZIMU.

BARVU NEBE NA PODZIMNÍM PLÁTNĚ,
MALÍŘ PŘÍRODY NA HROZNY POUŽIL
A S PORTUGALEM, FRANKOVKOU A ANDRÉ
OBRAZ “MODRÉ HORY“ VYKOUZLIL.

MARIE KACHYŇOVÁ, 20. KVĚTNA 2009

Předpůlnoční překvapení

Na Vrbici se cvičí už opravdu dlouho, vystřídalo se tu i několik cvičitelek, ale teprve letos jsme se odhodlaly naše „aerobikové“ umění někde ukázat. Jako vhodná akce se nám jevil Rodičovský ples. 10 odvážných spolu s cvičitelkou Olinkou Kurucovou jsme během tří zkoušek natrénovaly krátkou sestavu, s kterou jsme těsně před půlnocí vyběhly „ na plac“. Od začátku nás provázel potlesk, který nám pomáhal překonávat rozpaky z chybiček, které se sem a tam vloudily. Asi jsme se líbily, protože obecenstvo si aplausem vyžádalo „repete“. Doslova s jazykem na hrudi jsme vše zvládly ještě jednou.

Tímto chci poděkovat Olince, která si s námi dala práci, ale i všem cvičenkám, které se do toho s chutí zapojily.

Miluše Zálešáková

Nacvičování moravské besedy

Letošní stárci, kteří po loňské odmlce opět uspořádali krojový ples, se rozhodli pro předtančení moravskou besedou, a oslovili nás, zda bychom jim pomohly s jejím nacvičením. Od listopadu jsme se tedy začali pravidelně scházet, abychom se společně naučili kroky a choreografii tohoto čtverylkového tance.

Moravská beseda vznikla již v roce 1892, kdy ji z moravských lidových písní a tanců s malebnými názvy jako holuběnka, tetka, malení, coufavá, trnaveček, šátečkový či pasačka sestavil a upravil Richard Kaska. Besedy, které byly původně salónními tanci, se dnes staly neodmyslitelnou součástí lidových bálů a krojových plesů.

Vrbecká chasa letos dala dohromady tři tzv. kolečka, tedy 12 párů. Setkávali jsme se jednou za týden, nejdříve v tělocvičně školy, těsně před plesem i v sále kulturního domu. Výsledky našeho společného snažení jste mohli ohodnotit sami. Za sebe bych chasu za jejich výkon ráda pochválila, i když si neodpustím poznámku, že při poctivější docházce na zkoušky by byli samozřejmě ještě o něco lepší.

Závěrem bych se chtěla zmínit o slabší účasti na plese. Pohled do sálu, kde zůstaly neobsazené stoly, je smutný, a pro pořadatele demotivující. Krojový ples se letos vydařil především díky poměrně hojnému zájmu přespolních, není tomu tak ale vždy. Proto bychom měli podpořit každou kulturní akci (nejen ples), která se na Vrbici koná, alespoň tím, že vstaneme od televize...

Lenka Machovská, Lenka Lubalová

Dětský maškarní ples

Na neděli 27. února se u nás na Vrbici těšilo snad každé dítko. Konal se tady totiž Dětský maškarní ples, který pořádalo SRPDŠ (spolu s maminkami). Nejen že se zúčastnily vrbecké děti, ale byli jsme mile překvapeni i hojnou účastí dětí i s rodiči z okolních vesnic.

Začátek byl naplánován na 15. hodinu a již před zahájením se v předsálí Kulturního domu scházely děti v nejrůznějších maskách v doprovodu svých maminek, tatínků, babiček, dědečků a ostatních rodinných příslušníků. A že se jich sešlo opravdu hodně. Za malou chvilku se to v sále hemžilo princeznami, čarodějkami, nepřeberným množstvím zvířátek, přidalo se pár vodníků, spidermanů,

pirátů, roztleskávaček a dalších krásných masek. Jako vstupenku dostala každá maska malé puzzle.

O zábavu se starala „krásná“ čarodějka VENDULKA, které při celém rejdění asistoval sympatický klaun. Do maškarního reje se zapojili jak děti, tak i rodiče. Učili jsme se společně tancovat různé tanečky a opravdu to všem moc, šlo. Děti si zazpívaly několik písniček, zacvičily si a zahrály spoustu zábavných her. Program byl nabitý a pestrý od začátku až do konce. Ani na chvilku se nikdo nenudil.

Samozřejmě jako na každém správném plese, ani na tomto nesměla chybět bohatá tombola, kterou si všichni, kdo vyhráli, vyzvedli až na samotný konec tohoto velkého maškarního rejdění a snad se dostalo na každého.

A co říci na závěr? Myslím, že se letošní „maškarák“ nadmíru vyvedl a doufám,že byli všichni spokojeni, hlavně ti nejdůležitější - naše děti. Snad se i příští rok povede jako ten letošní.

Děkujeme všem sponzorům za jejich příspěvky do tomboly. Díky nim mohla být tombola tak velká.

Petra Michnová, Martina Lukášová

RODIČOVSKÝ PLES

Sobota 5. února byla ve znamení již tradičního Rodičovského plesu, který

zahajovali žáci školy polonézou - letos na hudbu z pohádky Tři oříšky pro Popelku.

Nebylo to ovšem jediné předtančení na plese.Druhé předvedly naše bývalé žákyně, které nyní tančí v tanečním studiu v Kobylí.

Historie předtančení polonézou žáky vrbecké školy sahá do roku 1999, kdy poprvé tančili čtvrťáci a páťáci (celkem 10 párů) pod vedením Renaty Horákové a Miluše Zálešákové. V té době chodily do školy silnější ročníky a tak tančili opravdu ti nejstarší. Postupem času ale dětí ubývalo, a tak se do nácviku musely zapojit i mladší děti. Poslední roky musíme sahat i mezi druháčky, protože nám chybí jednou kluci, jednou zase děvčata. Hlavně pro děvčata je ples velkou událostí. Nastrojí se do dlouhých bílých šatů (většinou z půjčovny), kadeřnice jim vykouzlí na hlavách nádherné účesy, takže večer na plese děvčata vypadají jako malé nevěsty. Ani kluci nezůstávají pozadu, i když je tanec až tolik nebaví. Nácvik probíhá 5 týdnů před plesem a čím víc se blíží očekávaná událost, o to víc máme my vyučující dojem, že to dětem „nějak“ nejde. Nakonec je ale výsledek perfektní a nejedné mamince nebo babičce ukápne při pohledu na své děti a vnoučata slzička dojetí. Často slýcháme od starších žáků, kteří už chodí do školy v Kobylí, že by rádi tančili a kdyby nám někdo náhodou vypadl, rádi za marody zaskočí. Tyto spontánní reakce a radost z předvedených výkonů nás těší a povzbuzují v ne vždy lehkých chvilkách při nácviku polonézy.

Jen doufáme, že budeme moci v této tradici pokračovat i nadále, a že se zvýší návštěvnost, letos byla totiž nejslabší za celou dobu konání Rodičovských plesů.

Renata Horáková

Maškarní ples pro dospělé

Letos se v maskách plesalo už šestým rokem. Po menší návštěvnosti na krojovém plese a rodičovském, jsme taky očekávali slabší účast, ale skutečnost ukázala, že obavy byly zbytečné. Účast byla opravdu hojná – téměř 100 maskovaných, k tomu 30 osob v „civilu“ a na galerce dalších 30-40 „čůhačů“. Masky byly zase vtipné a nápadité. Sešli se tu dvě partičky cikánů, kteří si vzájemně kradli věci a nechyběla ani nějaká ta šarvátka, taky dva týmy lékařů, z nichž jedni si aktuálně přizvali i „černé havrany“ a jejich heslem bylo: děkujeme odcházíme. Taky dorazila „návštěva“ až z daleké Arábie i se samopalama, Indiáni, Čmelda a Brumda, pastelky, Napoleón, slepice, želvy Ninja, a další a další.....K dobré náladě určitě přispěla i kapela THE TEACHERS z Břeclavi, kteří to parádně rozjeli. Kdo tam nebyl, může litovat.

Na závěr bych chtěla moc a moc poděkovat všem zúčastněným maskovaným, že přišli a že si našli čas po večerech sednout a dát si tu práci s vymýšlením a výrobou masky. Protože zaplatit si masku v půjčovně dokáže každý, ale vlastnoručně vyrobená, to je o něčem jiném!

A navíc, za těch 6 plesů se téměř žádné masky neopakovaly!!!

Věřím, že nápady a elán vydrží všem alespoň tak jak doposud. I když se už objevily návrhy, že by maškarní ples měl být tematický, zatím jsme se rozhodli, že omezovat vaši fantazii jedním tématem by bylo škoda, ale není vyloučeno, že někdy v budoucnu nějaké to téma zadáme..... Možná na výročním desátém.....:-)

za divadelníky Radka Čížková

MATEŘSKÁ ŠKOLA

MASOPUSTNÍ VESELÍ

Pojďte všichni dál, začíná nám karneval!´ Maškarní karneval patří k tradicím naší mateřské školy již několik let. Letos jsme jej zařadili na opravdový závěr masopustu - na „Popeleční středu“.

Ale pěkně postupně – než samotná akce vypukla, předcházela ji tvořivá příprava. Děti si hrály na různá řemesla, představovaly je. Navštívili jsme také divadelní představení v Radosti v Brně, které se dětem moc líbilo. Pod velkými dojmy z divadla jsme hráli pohádky o zvířátkách, vyráběli loutky z ruliček. Děti si s pomocí paní učitelek vyzdobily třídy balónky, řetězy, třepetalkami. V Motýlcích i Koťátkách to vypadalo jako na opravdickém bále.

Ráno jsme začínali přípravou tvarohových koblížků, které si děti pečlivě vytvarovaly a předaly paním kuchařkám ke smažení.

A potom už začal pravý maškarní rej. Do tříd přicházeli supermani, víly, kočičky, beruška, roztleskávačka, myšky, indián, kovboji, piráti, slepičky. Úvodními tanci byly „káčátko“ a „mašinka“, po nich masky odbouraly ostych a šlo se soutěžit. Za vydatného povzbuzování jsme namotávali bonbóny, anebo se snažili vhodit klaunovi do pusy balónek. Dětem se líbil tanec s metličkou a kroužkovaná, obměna židličkové. Do soutěží se na chviličku zapojil celý personál mateřské školy, což děti uvítaly s velkým nadšením. Nechyběla ani sladká tombola pro všechny, ale ta by měla být i pro maminky, které dětem připravily moc pěkné masky. Zaslouženou odměnou pro všechny masky byla závěrečná koblihová hostina.

Pro velký úspěch karnevalu a taky proto, že některé děti byly nemocné, si zopakujeme maškarní rej ještě jednou v létě na zahradní slavnosti.

PRVNÍ JARNÍ DEN NA NAŠÍ MATEŘSKÉ ŠKOLE

K dávným lidovým tradicím patří vyhánění Moreny, někde Smrtky. Ty se pálí nebo pouští po vodě na 5. neděli postní zvanou Smrtnou. My jsme už moc chtěli, aby jaro přišlo, a tak jsme si první jarní den vyrobili ze slámy a hadříků Paní zimu. Byla doopravdy hodně ošklivá. Celou mateřskou školou se ozývalo říkadlo „Zimo, zimo táhni pryč, nebo na tě vezmu bič..“

Přemýšleli jsme, jak se jí zbavit. Voda na Vrbici není, a pálit - s tím paní učitelky nesouhlasily. Děti přemýšlely, až na to přišly: “Zaneseme ji do Hájku, ať ji odnese silný vítr“.

Vzali jsme Paní zimu a vyrazili. Ale chyba, bylo absolutní bezvětří, no prostě první jarní den, jak vymalovaný. Jaké jsme měli štěstí, když v Hájku seděla na pařízku lesní babička! Vyprávěla nám, jak se těší na jaro, co musela v zimě vytrpět. Je ráda, že neseme Paní zimu a klidně nám pomůže se jí zbavit. Odnese ji hluboko do lesa. Ale za to, že ji odnese, musíme splnit jeden úkol a vyplnit jí jedno přání. Úkolem bylo posbírat papíry v lese, přáním zazpívat pěknou písničku o jaru. Vše jsme splnili na jedničku, a tak nás obdarovala bonbóny. To asi neměla dělat, protože některé děti nemohly pochopit, kde vzala v lese cukroví z obchodu. Nicméně se s námi rozloučila a odešla i s Paní zimou.

V lese bylo příjemně, ozýval se zpěv ptáků. Našli jsme první poslíčky jara - bledule, fialky, sasanky. Škoda, že do lesa chodíme jenom brzy na jaře a v zimě. Máme strach z klíšťat, raději návštěvu lesa v létě vynecháme. Tak zase na shledanou v zimě!

Jana Kadlecová

CO DĚTI POTŘEBUJÍ K TOMU, ABY SE JIM V MATEŘSKÉ ŠKOLE LÍBILO?

Podle zkušených učitelů je to například chuť učit se. Některé děti dostaly přirozenou zvídavost „do vínku“, ale rodiče mohou tuto vlastnost sami v dětech probouzet a rozvíjet například tím, že si během procházky společně povídají o stromech, ptácích, jakou mají barvu květinky, kolik jich je apod. Důležité jsou i komunikační schopnosti dítěte. Pokud dítě nevyslovuje některé hlásky, není třeba se zvlášť znepokojovat, ale je-li jeho řeč chudá, dítě má malou slovní zásobu a neumí vyjádřit své pocity a dojmy, je třeba zaměřit se na rozvíjení jeho řečových dovedností. Dítě, které je zralé pro školku, by také mělo být schopné naslouchat. Když rodiče pravidelně dětem předčítají, naprosto přirozeně rozvíjejí jejich schopnost soustředit se na mluvené slovo. Předčítáním to ale nekončí, rozvíjení schopností naslouchat souvisí s rozvojem vyjadřovacích schopností. Když dítěti čteme pohádku, můžeme se ptát, co se které postavě stalo, jak příběh začal, pokračoval, končil… Je dobré ptát se tak, aby dítě nevystačilo s odpovědí ano, nevím, ne, ale muselo tvořit celé věty.

Dítě, které nastupuje do školky, by také mělo být do jisté míry samostatné. Mělo by se aspoň částečně oblékat, samo použít toaletu a umýt se, samo se najíst a vysmrkat.

I když některé děti budou potřebovat pomoc, není možné, aby učitelka například všem dětem ve třídě pomáhala s jídlem. Rodiče by měli myslet také na to, aby si děti snadno poradily se zapínáním (nedávat příliš složité oblečení, prstové rukavice..) Důležitá je i schopnost hrát si s ostatními dětmi.

Zdroj Informatorium 3-8

Reportáž žáků 4. ročníku s p. starostou

1. Postavíte pro nás starší děti něco? (dráhu na bruslení)

Část atrakcí plánovaná na dětském hřišti U Studýnek je určena i pro děti do 12 let. Dětské hřiště je navíc situovalo tak, aby se na tuto parcelu vešlo i multifunkční sportovní hřiště, které by sloužilo dopoledne pro školu – výuka tělesné výchovy, odpoledne pro účely veřejnosti – jak pro Vás větší děti, tak i pro tatínky či maminky na volejbal, nohejbal apod. Pokud se zamyslím nad dráhou na bruslení, problém Vrbice jsou kopce, případně pohyb ostatních dopravních prostředků. Brusle nejsou špatný nápad, bruslí i dospělí, bylo by to tedy pro širší veřejnost.

2. Máte nějaký projekt, do kterého by se mohly zapojit zase děti? Rádi bychom pomohli.

Prvním takovýmto projektem byla příprava dětského hřiště. Doufám, že budeme v žádosti o dotaci úspěšní a pak budete moci přiložit také ruku k dílu. Iniciativě se meze nekladou, budete-li mít nějaké nápady, řekněte je paní ředitelce. Pravda, jsme trochu omezeni legislativou. Namátkou mne napadá např. pomoc při úklidu obce, či osvěta v třídění domovního odpadu.

3. Nešlo by zařídit letní kino na Vrbici?

Touto myšlenkou jsme se začali zabývat v občanských sdruženích. Vzhledem k tomu, že dnes téměř každý vlastní audiovizuální techniku doma, vidím to spíše jako něco svátečního, netradičního – tak třeba jednou, dvakrát do roka.

4. Koupaliště by bylo asi drahé, co takhle rybník?

Momentálně se snažím o prodloužení stavebního povolení na již léta diskutovaný projekt KALUB. Vše je to o čase, o penězích a o prioritách. Je to jedna z otázek, kterou budeme muset se zastupitelstvem zodpovědně posoudit a definitivně rozlousknout. Rybník má více funkcí, v rámci celého ekosystému. V tuto chvíli na tuto otázku nedokážu odpovědět, natož něco slíbit.

5. Přišel byste někdy do školy a řekl nám, co obnáší Vaše práce starosty?

Proč ne. Spíše navrhuji, abyste v rámci vhodného předmětu mne na úřadě navštívili Vy. Rád si pro Vás připravím prezentaci.

6. Baví vás být starostou obce?

Baví. Pozná se to tak, že ztrácím pojem o čase. Na rozdíl od mého předchozího povolání jdou některé výsledky vidět dříve, což je povzbuzující. Bohužel na to doplácí mojí blízcí – tímto bych chtěl poděkovat hlavně mojí manželce, že mi mnoho věcí toleruje.

7. Co se vám na vaší práci líbí i nelíbí.

Líbí se mi to, že mohu a daří se mi posouvat věci kupředu. Nezavděčím se všem, to je mi jasné, ale snažím se přemýšlet za většinu, ne za jednotlivce.

Nelíbí se mi to, že priority některých lidí byly posunuty právě směrem k sobě. Je potřeba s tím něco udělat a ve správný čas ukázat prstem a pojmenovat problém.

8. Kdy si myslíte, že bude hřiště pro děti na Vrbici dokončeno?

Koncem dubna se dozvíme, jak jsme dopadli v žádosti o dotaci. Pokud dobře, budou následovat práce podle harmonogramu. V něm je finalizace projektu naplánovaná na červenec tohoto roku. Doufám, že se to povede, moc bych Vám to přál.

9. Kdybyste měl dostatek financí, co byste udělal pro naši vesnici?

Přiznám se, že „kdyby“ nemám rád. Vše, co jsme naplánovali, se snažíme postupně rozjíždět a realizovat. Potřebujeme k tomu jen zdraví, vše ostatní je jen otázkou naší šikovnosti. Žádné megalománské představy nemám, rád bych, aby naše obec byla hezká, malebná a aby se nám v ní hezky žilo.

10. Co byste rád změnil na tomto světě?

Lidé se dělí na tři skupiny - na ty, co dělají a objektivně kritizují, na ty, co nedělají a jenom kritizují a na ty, co té první skupině ničí jejich dílo. Je na každém, kdo se kam zaškatulkuje, všichni jsme se narodili bosí. Takže mé přání si bystrý čtenář domyslí.

11. Chtěl byste, aby Vrbice byla město?

Po velmi krátkém zamyšlení – NE.

Otázky připravili a návštěvu v kanceláři OÚ provedli „novináři“ Iva Janošková a Jan Veverka .

Školní okénko

Ari Hest u nás ve škole

V pátek 26. 11. 2010 uvítala naše škola první zahraniční návštěvu. Byl jim americký zpěvák a kytarista Ari Hest z New York. Na přivítanou mu žáci 4. a 5. ročníku zazpívali anglickou píseň. Kdo se nebál, položil Arimu jednu z připravených otázek a odpověď přeložil mladším spolužákům. Potom jsme měli malý koncert – zpíval moc pěkně. Za milou návštěvu děkujeme panu Romanu Veverkovi.

A kdo vlastně je **Ari HEST?**

Charismatický newyorský zpěvák a písničkář, který zpívá nádherným sametovým hlasem podmanivé folkrockové balady a úžasně hraje na kytaru, což předvedl i ve škole.

Daniela Otáhalová vyučující AJ

PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych poděkovat mamince Lence Janoškové, která připravila pro děti u nás ve škole dvě velice příjemné a zajímavé akce. Tou první bylo vánočních zdobení perníčků začátkem prosince loňského roku a tou druhou velikonočních zdobení vajíček voskem. Obě „tvořeníčka“ měla velký úspěch. Děti s nadšením zdobily perníčky v době adventu a pro spoustu z nich to bylo něco, co ještě nikdy nezkoušely. I teď před Velikonocemi se do zdobení vajíček voskem pouštěly s chutí zkusit si něco nového (hlavně ti nejmenší).

Renata Horáková řed. školy

Chemické a fyzikální pokusy

V úterý 8. února k nám do školy přijeli žáci 8. a 9. ročníku ze spádové školy v Kobylí, aby už potřetí předvedli pokusy z chemie a fyziky. Opět bylo co k vidění - výroba elektřiny z párku, opravdový výbuch, zkouška kuřáků a mnoho dalších zajímavostí.

Největší úspěch měla výroba skutečné zmrzliny, která všem malým školákům chutnala.

Renata Horáková řed. školy

SBÍRKA MOBILNÍCH TELEFONŮ

Naše škola přijala nabídku účastnit se kampaně na ochranu primátů, kterou pořádá Zoo Zlín. Tudíž jsme v měsíci březnu odstartovali sbírku použitých mobilních telefonů. Každým telefonem přispíváme částkou 10Kč na ochranu kamerunské biosférické rezervace Dja. V případě nejvyššího počtu vybraných telefonů může kolektiv dětí získat navíc bezplatnou návštěvu Zoo Zlín, kam se chystáme v letošním roce na školní výlet. Chcete-li se této kampaně účastnit s námi, podpořit naše děti a přispět na „ dobrou věc“, budeme moc rádi. Sbírka probíhá do konce května na Základní škole ve Vrbici.

Biosférická rezervace Dja v Africe se nachází na ploše 500 000 hektarů na jihovýchodě Kamerunu. Z velké části je pokryta stálezeleným tropickým deštným lesem, který je domovem mnoha druhů primátů i dalších živočichů a rostlin. Uvnitř rezervace se nachází 37 obcí, údajně asi s 6 000 obyvateli. Území je částečně chráněno již od roku 1932 a na Seznam světového kulturního dědictví bylo zapsáno roku 1984. Dosud je do značné míry neprozkoumáno. Přestože probíhá na okraji rezervace těžba (a ilegálně občas i na území rezervace), má rezervace Dja stále ještě 90 % neporušeného území a tím je unikátní.

MATEMATICKÝ KLOKAN 2011 - nejlepší počtáři školy

CVRČEK (2. a 3. ročník)

1. Celestýna Sedláčková 3. ročník – 44 bodů
2. Klaudie Fridrichová 3. ročník – 37 bodů
   Slavomil Tetur 2. ročník. – 37 bodů
3. Radek Ludva 3. ročník - 33 bodů
   Petr Vykydal 2. ročník - 33 bodů

KLOKÁNEK (4. a 5. ročník)

1. Jan Veverka 4 . ročník - 93 bodů
2. Lucie Horčičková 4. ročník – 68 bodů
3. Simona Bartáčková 5. ročník. – 56 bodů

Velké hřiště – velká radost

Pomalu se přehoupla zima a máme tady jedno z nejpěknějších ročních období – jaro.

Příroda se pomalu probouzí ze zimního spánku, je tepleji a nás to láká ven. Naši nejmenší vyhledávají prostředí, kde se cítí nejlépe, místo bezpečné pro jejich hry.

A tak se školní družina ráda zapojila do výtvarného projektu s názvem „Velké hřiště – velká radost „.

Žáci obou oddělení se s chutí a nadšením pustili do realizace. Motivovali jsme děti, že mohou malovat průlezky, skluzavky, houpačky, pískoviště, ale také, že dětské hřiště bude sloužit všem lidem ke hrám, sportu a aktivnímu odpočinku.

V průběhu několika dnů začala vznikat promyšlená dílka, za která by se nemusel stydět žádný architekt. Hotové výkresy jsou vystaveny u nás ve škole.

My držíme palce, aby se návrhy proměnily v realitu a mohli jsme se na dětském hřišti brzy vydovádět.

Název projektu pochází také od dětí – vítězný VELKÉ HŘIŠTE – VELKÁ RADOST vymysleli Radek Kratochvíl ze 4. ročníku a Milana Rychlá z 5. ročníku.

Věra Tomešková vychovatelka školní družiny

LYŽOVÁNÍ V NĚMČIČKÁCH

„ Lyžařskému kurzu třikrát zdar“, to byla poslední slova, která zazněla na lyžařském kurzu v Němčičkách.

Počasí nám přálo a sněhové podmínky byly výborné. Celkem se kurzu zúčastnilo 34 dětí. Děti byly rozděleny do pěti skupin podle lyžařských dovedností, možností a každá skupina měla svého instruktora. Poslední den se jel slalom, ve kterém mohli všichni lyžaři zúročit týdenní trénink.

V kategorii 1.-3.třída získal 1. místo – Radek Ludva , 2. místo - Slavomil Tetur 3. místo - Petr Vykydal.

V kategorii 4.-5.třída získal 1. místo – Adam Bařina, 2. místo – Jan Zálešák, 3. místo – Monika Rabušicová.

Každý z žáků si z kurzu odnesl pěkné zážitky a nové lyžařské zkušenosti.

Daniela Otáhalová vyučující

Slohová tvorba žáků 5. ročníku ...

Páťáci měli za úkol napsat dopis novému panu starostovi o tom, co se jim na Vrbicí líbí a co jim tu chybí…

Vážený pane starosto,

chci vám říct, že se mi na Vrbici moc líbí.

Líbí se mi tu hospody, škola a samozřejmě naše paní ředitelka.

Já vás samozřejmě nechci nijak urazit, ale já bych sem přidala nějaké malé lázně na ohřátí, pizzerii a restauraci.

Jinak se mi tu moc líbí.

(M.R.)

Vážený pane starosto,

chtěla bych Vám říct, že se mi Vrbice moc líbí, ale pořád tu něco chybí! Já bych si přála, vzhledem k tomu, že jsem dítě, aby tu byl park, ve kterém by byly prolézačky, skluzavky, houpačky atd. Ještě bych chtěla, aby se opravilo fotbalové hřiště.

Ale i bez těchto věcí je to super Vrbice!!

S pozdravem A.P.

Vážený pane starosto,

na Vrbici se mi moc líbí, ale přál bych si ještě nějaké změny zaměřené na sport. Jednalo by se o tenisový kurt, k tomu fotbalové hřiště někde uprostřed Vrbice, krytý i venkovní bazén.

A nebyl by špatný i lyžařský svah.Ve škole by bylo potřeba zvětšit tělocvičnu, kde by bylo více pomůcek ke sportování. Hřiště u školy se mi moc líbí, škoda, že není zatravněné a zároveň oplocené vysokými sítěmi.

Přeji vám do budování hodně síly.

S pozdravem A.B.

Vážený pane starosto,

moc mi tu chybí velké dětské hřiště s prolézačkami a z větší části zatravněné, abychom se mohli kde scházet. Chodníky abych mladší sourozence nemusela vodit za ručku, když projíždí auto. A tam, kde je to vrbecké polosmetiště, tam by mohl být konečně ten Kalub. A ještě by se hodila nějaká pizzerie, aby mamka sem tam ušetřila čas a já si pošmákla.

(M.R.)

Vážený pane starosto,

Vrbice je fajn, ale hlavně se mi líbí, že je malá a tak se v ní lépe vyznáme, (teda jen Vrbečáci). A ještě se mi na ní líbí, že je na kopečku, tak že na nás svítí slunce asi nejvíc. A že Vrbici nemůže zatopit voda, kdyby byla potopa. Ještě se mi líbí, že je tu škola a nemusíme jezdit od první třídy do Kobylí. Ale pár změn bych tu udělala. Třeba bych vymalovala školu a školku barevnými barvami, aby byly veselejší. Ještě bych tu postavila park s prolézačkami, ale nejenom pro ty malé, ale i pro nás větší. Vím, že to stojí hodně peněz, ale Vrbice by byla hezčí a děti by měly místo, kde by se setkávaly. Tak to je asi vše.

S pozdravem S.H.

Vážený pane starosto,

Vrbice je krásná vesnice, ale chtěl bych jí trošku změnit. Obracím se na vás s velkou prosbou. Chtěl bych vás poprosit, zda byste byl ochotný vybudovat na naší Vrbici hodně velké hřiště i pro dospělé i pro děti. A pizzerii, ale byl bych nejraději, kdybyste udělal spíš to hřiště. A místo kadeřnictví bych udělal školu do 9. třídy. A místo školního hřiště bych udělal jídelnu.Byl bych moc rád, kdybyste to udělal .

S pozdravem H.V.

Vážený pane starosto,

Vrbice je velmi krásná vesnice, ale aby byla vesnicí mých snů, tak bych přidala pár věcí, které tady nemáme. Trochu mi tady chybí aquapark nebo alespoň koupaliště, protože není vůbec pravda, že na Vrbici neumí plavat ani kačena. Já i ostatní děti plaveme velice rádi. Líbilo by se mi, kdyby mohl na Vrbici jezdit vlak. Ráda jezdím vlakem a je to príma cestování. To by ale musela být nějaká horská lanovka, když bydlíme na kopečku. Ale taková sjezdovka na lyžování by na Vrbici nebyl špatný nápad, svahy máme pěkné a určitě by se našlo i dost lyžařů. Ráda bych taky měla na Vrbici dětské hřiště a to nejen pro malé děti, my větší si taky rádi zasportujeme. Když chceme třeba jezdit na kolečkových bruslích, tak je to na Vrbici pořád do kopce a po silnici se kvůli autům stejně jezdit nedá.

S tímto vším by byla Vrbice vesnicí mých snů.

Děkuji S.B.

Milý pane starosto,

obec Vrbice se mi líbí, ale něco mi tu chybí. Přidala bych sem aquapark a nějaké dětské hřiště. Potom bych ke škole přistavěla druhý stupeň, protože musíme dojíždět do Kobylí. Udělala bych větší a vybavenou tělocvičnu. Určitě by se hodila. Vím, že toho je dost a splnit všechno není možné.

S krásným pozdravem M.K.

Milý pane starosto,

na Vrbici se mi moc líbí, ale chtěl bych nějaké změny a nový obchod s cukrovím a občerstvením. A nové koupaliště a oplotit školní hřiště, abychom nemohli překopnout míč na silnici.

S pozdravem P.K.

Vážený pane starosto

rád bych, abyste postavil hřiště, kde by byly houpačky, prolézačky, skluzavky, sítˇ a ostatní věci. Nelíbí se mi, že tady není nic pro zimní sport, třeba bruslení nebo lyžování. Ale kdyby byl napuštěný rybník zvaný ¨Kalub¨ , hned by bylo kde bruslit. Ale chtělo by to taky, abych tam mohl bruslit i večer, nějaké osvětlení. Mohl by tam být taky stánek s teplým čajem a jídlem.

S pozdravem M.Š.

MOJE NEJOBLÍBENĚJŠÍ ROČNÍ OBDOBÍ

Práce dětí ze 2. a 3. ročníku

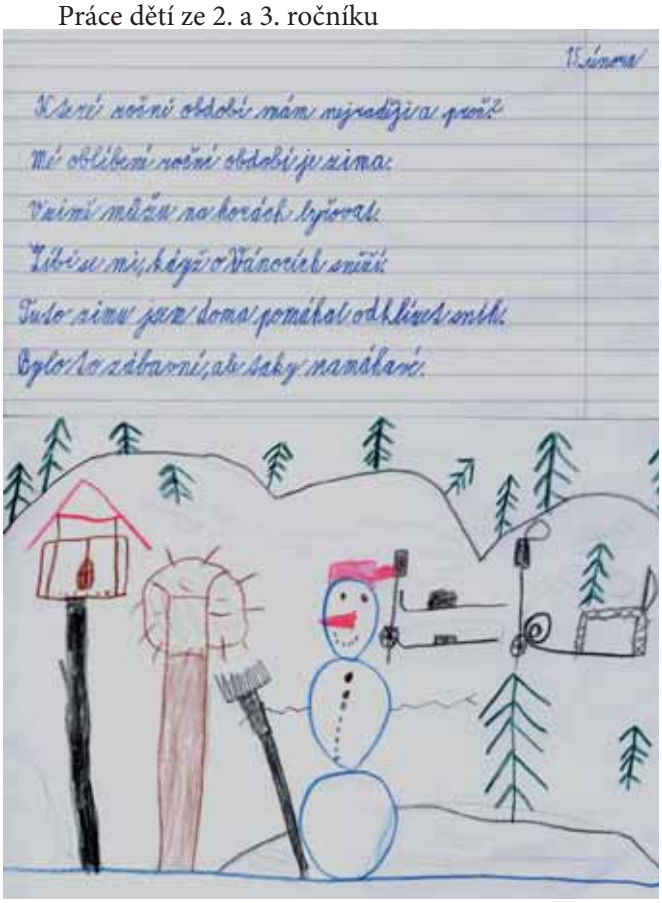

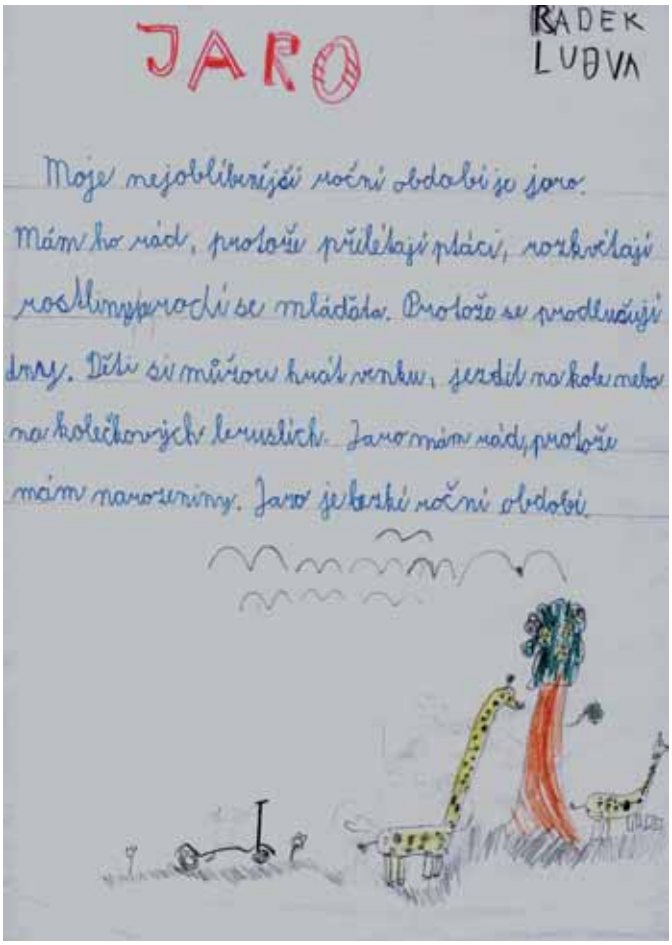

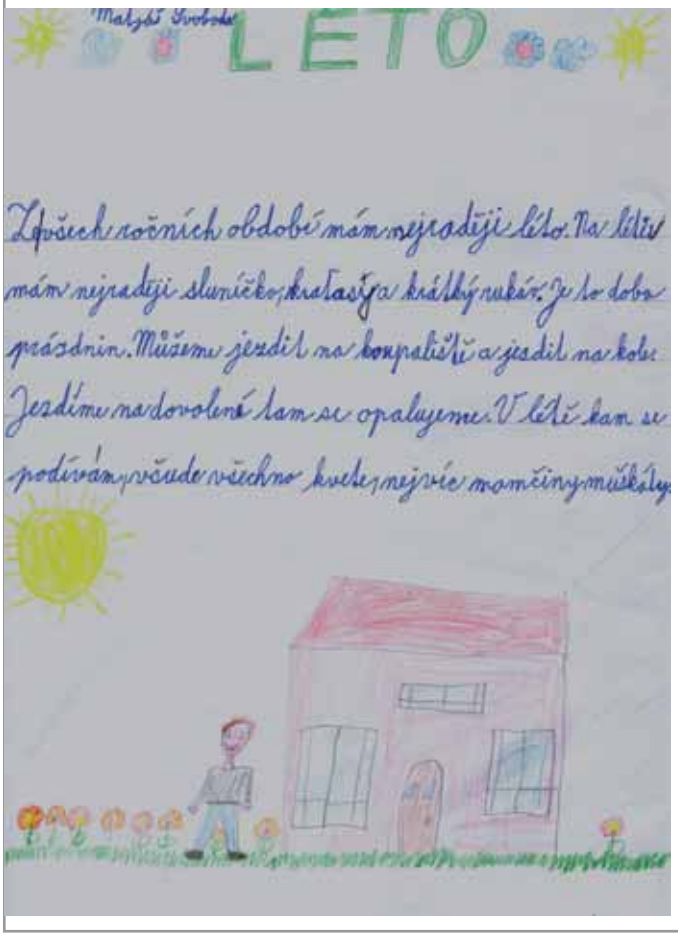

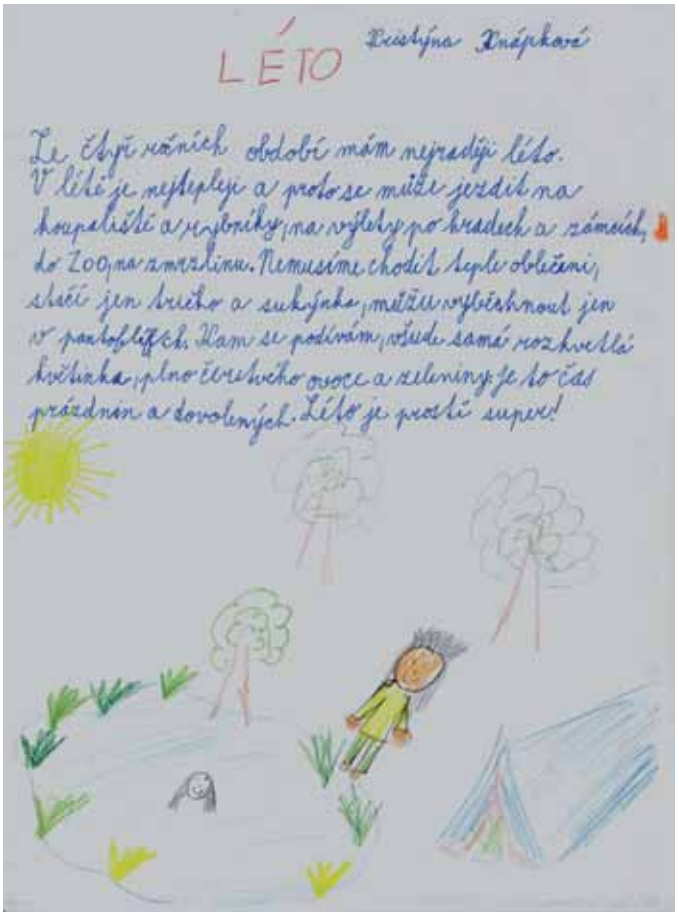

SKŘÍTCI

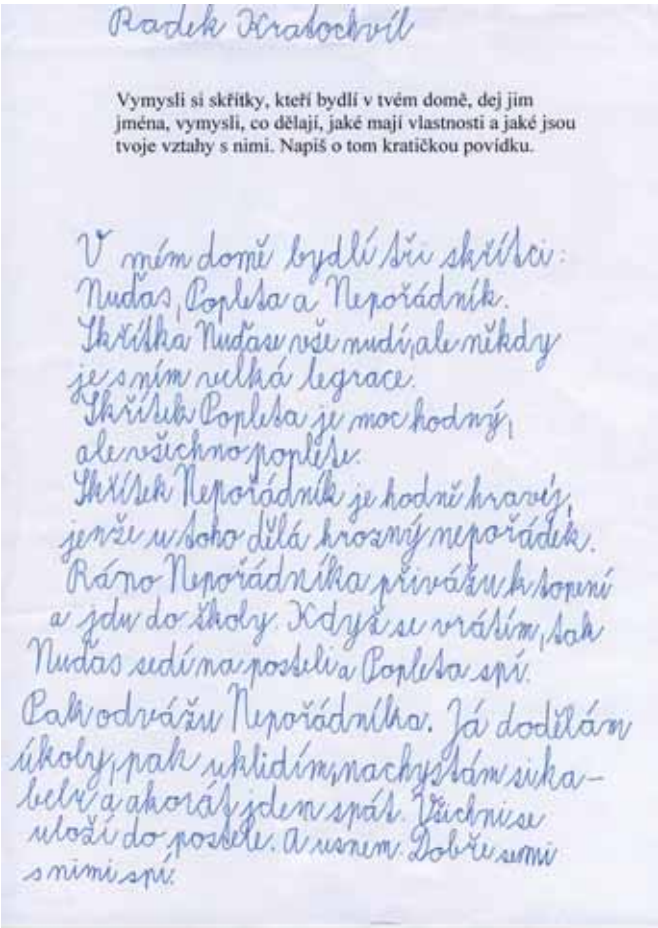

Radek Krabochvíl

Vymysli si skřítky, kteří bydlí v tvém domě, dej jim jména, vymysli, co dělají, jaké mají vlastnosti a jaké jsou tvoje vztahy s nimi. Napiš o tom kratičkou povídku.

V mém domě bydlí tři skřítci: Nudas, Popleta a Nepořádník. Skřítka Nudase vše nudí, ale někdy je s ním velká legrace. Skřítek Popleta je moc hodný, ale všechno popletu. Skřítek Nepořádník je hodně hravý, jenže u toho dělá hrozný nepořádek. Ráno Nepořádníka přivážu k topení a jdu do školy. Když se vrátím, tak Nudas sedí na posteli a Popleta spí. Pak odvážu Nepořádníka. Já dodělám úkoly, pak uklidím, nachystám sikabelu a akorát jdem spát. Všichni se uloží do postele a usnem. Dobře umí s nimi spí.

Iva Janoušková

Vymysli si skřítky, kteří bydlí v tvém domě, dej jim jména, vymysli, co dělají, jaké mají vlastnosti a jaké jsou tvoje vztahy s nimi. Napiš o tom kratičkou povídku.

Skřípal - přepisuje mi v učebnicích noty a já potom koulu černou krajou na klavír, falešně
Nepořádník - dělá všude nepořádek a rodiče mi nechtějí věřit, že se to udělalo opravdu samo
Mlsoun - nenechá žádný bonbón napokoji a všichni si myslí, že mlsám já.

Jednou jsem se ráno probudila a zjistila jsem, že mám v pokoji hrozný nepořádek. Musela jsem ho rychle uklidit, než přijde mamka. Až jsem uklidila pokoj šla jsem se nasnídat. Po snídani jsem si chtěla dát bonbóny, ale žádné tam nebyly. Taťka mi za chvíli řekl, že mám hrát na klavír. Hrála jsem, až se ze mě kouřilo, ale pořád mi to nějak neladilo.

Potom jsem si ale všimla, že se na mne dívají tři skřítci. Ale jak jsem se na ně podívala, tak se lekli a schovali. Druhý den jsem je našla zase pod postelí, ale už se nebáli. Zeptali se jestli chci být jejich kamarádka. Řekla jsem, že chci a od té doby mi dělá Nepořádník nepořádek jenom v skříni, Mlsoun je bonbóny jenom když mu to dovolím. Skřípal se naučil hrát na hudební nástroje a už mi nepřepisuje noty.

Moji skřítkové

Jednou museli moji rodiče jít nakupovat. Než odjeli, máma mi řekla, ať si uklidím v pokoji. A já jsem ji samozřejmě neposlechla. Místo toho jsem se dívala na televizi a taky jsem si četla. A najednou jsem uslyšela, jak táta zajíždí autem do garáže. Tak jsem se lekla, protože jsem neměla ještě uklizeno v pokoji. Najednou se mi zjevil malinkatý skřítek a všechno se dalo do pohybu. Byla jsem přesvědčená, že mi v pokoji uklidil právě ten skřítek. No co, hlavně že mám uklizeno. Máma vešla do pokoje a uviděla, že mám uklizený pokoj. Bylo to jen tak tak. Druhý den jsem přišla dřív ze školy a roztahala po celém pokoji oblečení, hračky a knížky. A najednou se zase zjevil ten skřítek, co tu byl i včera a řekl, co si jako o sobě myslím, že on musí uklízet pořád. Nakonec se zabydlel v mojí skříni, tam bude mít pořád dost práce. Večer, když jsem usínala, promluvil na mě ze skříně, aby se mi představil. Říkal, že se jmenuje ÚKLID. Pak jsem usnula. Nebo se mi to jen zdálo? Bylo prima mít takového pomocníčka. Ale začala jsem mít podezření, že se mi ztrácejí věci. Ráno jsem ale našla ve skříni otevřenou knihu, kterou jsem zrovna měla rozečtenou a večer ještě ležela na nočním stolku. Pak se taky ztratil napsaný domácí úkol z mého pracovního stolu. Původně jsem si myslela, že jsem jej někam založila. Ale našla jsem jej po pár dnech opět ve své nebo spíš jeho skříni. Tak strašně jsem se na ÚKLIDA rozzlobila, že jsem ho i vyhodila před dům. Mezi námi byli nejprve dobré vztahy, ale pak se to obrátilo. Měl nějakou uklízecí mánii nebo co a všeho moc škodí. Pak přišel další skřítek. Trochu mi připadal jako skřítek KNIHOMOL. Měl asi přečtené všechny knihy na světě, protože když jsem si přála nějakou knihu, vždycky mi hned řekl, jestli je dobrá nebo ne. Uměl také báječně vypravovat. Zjevoval se mi každý večer a když se mi zrovna nechtělo číst, vyprávěl pěkné příběhy z knih.Bylo to tak super, dokud se zase nezjevil ÚKLID, který mi začal ze skříně vyhazovat všechny mé věci, ale KNIHOMOL se mě zastal a ÚKLID zmizel. Pak se objevil ještě jeden skřítek, ten se jmenoval VŠEZNÁLEK a říkal, že mě přišel doučovat všechny

předměty, které mi nejdou. Nakonec jsem se všechny předměty doučila a dostala z nich jedničky. Byl to můj malý soukromý učitel. Tak jsem se seznámila s ÚKLIDEM, KNIHOMOLEM a VŠEZNÁLKEM. A co ÚKLID? Už jsem jej neviděla, dostal prý jinou práci. Uklízí u rodiny, která má velice nepořádné děti, psa a ještě papouška. Asi má tedy dost práce a nemá čas dělat neplechu. Někdy se mi ale po tom uklízecím skřítkovi zasteskne, třeba když mám uklízet hodně věcí a moc se mi do toho nechce. VŠEZNÁLEK se mnou zůstal, ale objeví se jen, když si z něčím nevím rady do školy. KNIHOMOL taky chodí jen občas, protože moc ráda si teď čtu sama. Ale vždycky se na oba moc těším.

Simona Bartáčková 5. ročník

O malovanů pantličku Augusty Šebestové

V neděli 27. března proběhla v Kobylí pěvecká přehlídka „O malovanů pantličku Augusty Šebestové“ . Po roční přestávce se kinosál zaplnil příznivci dětské lidové písničky, kteří přijeli podpořit malé zpěváčky. Pěvecké výkony předvedli 50 dětí z Vrbice, Kobylí, Čejkovi, Brumovic, Bořetic, Krumvíře a Velkých Pavlovic. V nejmladší kategorii dětí z mateřských škol hájili vrbecké barvy Vojta Janošek a Matěj Sedláček, kteří byli zároveň nejmladšími účastníky celé přehlídky. V kategorii 1. -5. třída zazpívaly Marie Michnová, Klaudie Fridrichová a Iva Janošková. Michaela Hanzlíková, Martin Petrásek a Magda Mikulicová zazpívali mezi nejstaršími. Magda si dokonce přidala ke zpěvu i hru na housle.

Všichni předvedli, že na Vrbici je pořád dost dobrých zpěváků. Doufejme, že za pár let budou tak dobře zpívat i pod májů na hodech.

Renata Horáková

KNIHA JE MŮJ KAMARÁD

V pátek 1.dubna jsme pro žáky naší školy připravili malý projekt s názvem „Kniha je můj kamarád“, kterým vyvrcholil Měsíc čtenáře v naší škole.

I u nás ve škole má stále více dětí potíže se čtením. Čtenářská gramotnost nepředstavuje jen znalost písmen a pěkné čtení, ale také porozumění slovům a větám.

Samotné četbě a práci s texty se děti věnují v hodinách čtení, a proto jsme se jim v páteční akci snažili přiblížit proces výroby knih.

Děti ze všech ročníků byly rozděleny do čtyř skupin. Ve třídách byly připraveny dílny,

ve kterých si žáci vyzkoušeli ruční výrobu papíru, psaní ptačím perem – brkem, rudkou nakreslili děj známé pohádky a také si vyzkoušeli knihtisk. V páté dílně si vybarvili záložku do knih, na které byly obrázky řemesel, se kterými se žáci seznámili.

Na závěr proběhla pěvecká a recitační soutěž, kde svou recitací velmi mile překvapily děti z první třídy.

Kategorie 1.-3.třída:
1. místo Sofie Kurucová, Kristýna Jiroušková
2. místo Radim Gala
3. místo Celestýna Sedláčková

V kategorie 4.-5.třída:
1. místo Simona Bartáčková
2. místo Iva Janošková
3. místo Jan Veselý

Vybrat nejlepšího zpěváka bylo velmi těžké. Rozhodli jsme se proto udělit 1. místo všem vystupujícím zpěvačkám. Byla to Maruška Michnová, Klaudie Fridrichová, Iva Janošková, Simona Herůfková a Míša Kubíková.

Dobrou náladu z celého dne nám ještě vylepšili žáci ze 4.a 5. ročníku, kteří si připravili rytmickou hříčku.

Daniela Otáhalová vyučující

Slohové práce Vrbečáků v ZŠ Kobylí:

LOV JELENA SIKY

Na přelomu srpna a září jsme jeli k našim známým do Mariánských Lázní. Strýc je myslivec a jelikož mě myslivost moc baví, chodil jsem s ním každý den na ranní šoulačky a na večerní čekanou. Vždycky je na co se dívat.

Jednoho dne jsme na šoulačce pozorovali majestátního jelena evropského, který na louce obklopené lesem troubil a naháněl svou tlupu. Poblíž ležel srnec se srnou ve vyšší travině u lesa, do toho všeho zpívali vrabci v šípkovém keři a strakapoud ťukal do vysokého dubu. Nádhera!

Na čekané toho osudného podvečera jsme seděli v lese na starém posedu u vesničky Mrázov. Do zeleného křoví a houští důstojně vkráčel jelen sika. Strýc si nabil kulovnici a zamířil. Vyšla rána. Jelen zůstal v ohni. Když jsme přišli se strýcem k zhaslému kusu, uřízl jsem ze smrčku poblíž větvičku, a jak je zvykem, sundal jsem si klobouk, dal jsem větvičku na něj, pak jsem větvičku otřel o ránu, dal ji i s kloboukem strýci a podal jsem mu ruku se slovy LOVU ZDAR. Strýc na to LOVU DÍK. Jelena jsme na místě vyvrhli a pak odvezli pověsit do šopky ke strýcovu otci.

Druhý den jsme jelena přivezli domů a zpracovali. A pak už bylo jen velké pochutnání. Jelena jsme si opravdu pořádně užili- jednou na lovu a mockrát na talíři. Dobré bylo obojí.

Dovolená v Mariánských Lázních se velice vydařila. Doufám, že příští rok tam zase alespoň na pár dnů pojedeme.

Viktor Zálešák, 7. tř.

P.S. Z mysliveckého slovníku:
šoulačka-chození po revíru, pozorování zvěře
čekaná- čekání na zvěř na posedu
být v ohni- po zásahu zůstat ležet na místě
zhaslý- uhynulý

V hodinách rodinné a občanské výchovy v 6. ročníku se probírala svatba. Šesťáci si na ni zahráli a vy si přečtěte, jak to dopadlo.

Svatba v 6. B

„Máš-li lásku, máš všechno."

Naše paní učitelka Lekešová, která nás učí občanskou výchovu, nám všem žákům ze 6. B dala za úkol zorganizovat svatbu. Ve třídě jsme si rozdělili role a začali nacvičovat. Ze začátku nám to šlo skvěle, ale když se pak pořádně zkoušelo, někteří ztratili zájem se na svatbě podílet a málem se nám to celé rozpadlo. Ti, kteří se snažili nejvíc, byli z toho hodně zklamaní. Ale tak to asi v životě chodí. Nenechali jsme se odradit a přípravy pokračovaly.

A už je to tady. Je středa 13. října. Už za chvíli si ženich Vojta s kyticí přijde pro krásnou nevěstu Magdu v bílých šatech. Svatební hosté vcházejí do „kostela", kde už je všechno připraveno k tomu, aby svatební obřad mohl začít. Pan farář Martin obřad provedl s velkou vážností. Naši snoubenci si navzájem řekli ano, složili manželský slib, vyměnili snubní prstýnky a první manželský polibek. Svatba proběhla dokonale a jak se sluší a patří, zakončili jsme ji svatební hostinou. Byl to krásný den, i když jenom „jako".

Leona Svrčková, 6. tř.

Školička vaření

Od loňského roku funguje na Vrbici kroužek vaření, který vede Pavla Kolářová (ze začátku spolu s Katkou Leblochovou).

Do kroužku vaření chodí v průměru 10 až 14 dětí převážně děvčat, ovšem nechybí ani několik chlapců. Kroužek začínal nejdříve v kuchyňce KD a v prosinci 2010 se malí kuchtíci přestěhovali do klubu důchodců. Děti se i s jejich vedoucími (Pavla Kolářová, Jana Dobrovolná, Eva Němcová) schází každé úterý od 16:30 do 18:30. Děti baví, když můžou samy tvořit a vařit jejich oblíbená jídla, jako jsou například špagety, pizza, bramborová kaše nebo různé druhy buchet a jiných sladkých dobrot. Při vaření je spousta práce (i nepořádku) a někdy je náročné udržet děti při činnostech tak, aby se jim nic nestalo. To ví každý, kdo má nějakou zkušenost s organizováním a prací s dětmi, proto patří poděkování všem nadšencům, kteří se ve svém volném čase a zdarma dětem věnují! Vedoucí mají prosbu na rodiče všech přihlášených dětí, aby dohlédli na docházku jejich ratolestí, protože poslední měsíc byly ve vaření pouze 4 děti.

Škoda, že se mezi námi najde pořád několik nespokojenců a kritiků všeho, co se na Vrbici děje, ať už pro dospělé nebo děti. Možná by mohli raději přidat ruku k dílu a nekritizovat nadšení a ochotu druhých!

Renata Horáková předsedkyně kulturní a školské komise

KDYBYCH MĚLA ZNOVU MALÉ DĚTI.....

Na tento výstřižek jsem narazila při nedávné inventuře ve skříňce s nepotřebnými časopisy a různými za léta nastřádanými zajímavostmi.

Kdysi, už je to strašně dávno, jsme jej přednášely s paní Marií Horákovou na dnes odsuzovaném Mezinárodním dni žen. Sice nevím, proč se z MDŽ udělal totalitní svátek, když on už letos slavil 100 let a navíc k nám přišel z Ameriky, ale je to tak.

Tehdy nám ředitel školy pan Jaroslav Hycl sdělil, že on by to chtěl vidět, jestli bychom to dělaly jinak než dosud. No sama za sebe mohu říct, že by to bylo zase asi tak, jak to bylo.

Ale leží mi to v hlavě, protože nic už nelze vzít zpátky a ten život tak strašně rychle utíká, že nejen dětství svých dětí jsem svým způsobem „prošvihla“. Ale pomalu už taky dětství svých vnuků. Moc času na ně nebylo a v dnešní uspěchané době už není vůbec.

Proto bych ráda všem mladým, zejména maminkám, chtěla toto čtení předložit a připomenout jim, že jim opravdu dětství jejich dětí uteče jako voda. A není nic cennějšího, než to, co svým dětem dáte (nemám na mysli hmotné statky). Abyste si pak nemuseli říkat s autorkou Helenou Solarovou:

Kdybych měla znovu malé děti, byla bych docela jiná máma, než jsem byla …..

Kdyby mládí vědělo, zralost chtěla a stáří mohlo …..

Kdybych měla znovu malé děti ...
- nikdy bych pro ně nešetřila časem
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych se na ně nezlobila jen proto, že mám sama zlost na něco jiného
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych nebyla netrpělivá

Základní škola Vrbice

pořádá v rámci kampaně na ochranu lidoopů sbírku

použitých

mobilních telefonů

Každým telefonem přispíváme částkou 10Kč na ochranu kamerunské biosférické rezervace Dja.

Sbírka potrvá do konce května.

Za každý věnovaný telefon Vám děkujeme.

MAX REKLAMA

- **Reklamní služby pro vinaře**

  Gravírování, pískování, etikety, skleničky, nálevky, čističe skvrn, záklopky, špunty, stojany a jiné.

- **Kompletní reklamní služby**

  Ofsetový tisk, malonákladový tisk, velkoformátový tisk.

- **Reklamní předměty a textil s potiskem**

tel.: 773 666 676

Šardice 771, 696 13

WWW.MAXREKLAMA.CZ

- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych nebyla nesmiřitelná k jejich prosbám o odpuštění
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych je nepodezírala ze lži, kdybych určitě nevěděla, že lžou
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych nestřídala přepjatou něžnost s bezhlavou popudlivostí
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych jim nevytýkala hříchy, o nichž bych jistě nevěděla, mají-li je na svědomí
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych je netrestala, kdyby se samy bez nátlaku k něčemu přiznaly, jen aby ulehčily svému svědomí
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych k jejich neúspěchu nepřidávala své: Vidíš, teď to máš. Neříkala jsem ti to? Sám sis to zavinil
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych nahlas nepodceňovala, co děti mají rády nebo považují za důležité
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych nejednala tak, aby nabyly přesvědčení, že „máma mne vůbec nemá ráda", které už potom žádná dodatečná něžnost nadobro nezažene
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych je netrestala za škodu, kterou způsobily jen svou nemotorností
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych nerušila jim daného slibu
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych je za malé provinění netrestala odnětím výjimečné a neopakovatelné radosti, na kterou se řadu dní a nocí těšily
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych jim trestem jen nehrozila, nýbrž vždycky ho splnila – a proto hrozila co nejméně
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych je nezlehčovala nebo se jim neposmívala, zejména před cizími či dokonce před kamarády
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych nepodceňovala dětskou kritiku, i když nevyslovenou, naopak bych nezapomínala na to, že dítě je můj kritik nejbystřejší, nejpřísnější, kterému nic neujde
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych nebyla tak úzkostlivá a ustrašená, abych tím připravila dítě o radost z dětství
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych nestavěla své zájmy před jejich zájmečky. Protože někdy je náš velký zájem malým před zdánlivě malým zájmem dítěte
- nikdy bych pro ně nešetřila časemnikdy bych se pohodlně nedomnívala, že je to „ještě dítě", když by se mi to právě hodilo

Pokud chcete, přeberte si to. Ale uvědomte si, že něco už opravdu vrátit nejde.

Bohumila Bařinová

V zpomínka na vrbeckého kostelníka

Strýc Ludvík býval v naší farnosti kostelníkem po dlouhé roky. Pocházel z Vrbice a do rodné obce se vrátil z pohraničního Mikulova i se svojí rodinou v šedesátých letech. Člověk to byl veselý, společenský, který žádný špás nezkazil. Rád si pochutnával na dobrém červeném vínku z jeho vinohrádku na Šudoňkách, což jsou osluněné vinohrady přímo naproti jejich domku. Po svých povinnostech ve vrbeckém kostelíčku občas něco ušil-byl dobrý krejčí, jinak měli doma malé hospodářství a při vinohradu kousek pole na zeleninu a brambory. S pracemi jim zvláště v pozdějších letech pomáhaly dcery s rodinami a tak se při podzimním kopání brambor hemžila na poli rodina jejich vrbecké dcery i s vnučkami, tehdy ještě školačkami, které „opečovávali“ dědečka, protože byl samý špás.Ta starší pomáhala při kopání posunovat košík, ta mladší měla za úkol poponášet dědovi flašku s „červeným“, protože sluníčko do východního svažitého pole jen „pralo“. Horko však unavovalo i děvčata a tak mladší vnučka odmítla dědovi dělat „servis“, prý ať si děda radí sám. Strýc Ludvík si tedy poradil a flašku před sebou postrkoval po řádku, ostatně co kdyby náhodou dostal žízeň. S tímto řešením , ale silně nesouhlasila babička. „Ale mě děvčata nevypekly“, dodával, když mě událost vyprávěl.“Já sem si fašku uvázal za nohu provázkem a bylo to“. Děda to s vnučkami uměl.

Pobývat v jeho společnosti se mi podařilo při několikadenním výletě se zahrádkáři z Vrbice.Bylo příjemné posedět s ním a se staršími při veselém bavení během zájezdových dnů. Starší lidé nejsou ještě zhýčkáni televizí a jinými vymoženostmi dnešního světa, mají za sebou veselé venkovské svatby, draní peří, vaření trnek (povidel) a další činnosti, kde se tehdy uměli pobavit sami. Na zájezdě vyprávěl strýc Ludvík dnes už veselou příhodu z jeho mladých roků, když ještě kostelničil v Mikulově. „Byl sem první českej kostelník v Mikulově“, sděloval s velkou hrdostí a dál vyprávěl svůj příběh. „Byli sme já aj s mojú pozvaní k dobrým známým slavit narozeniny. Bavili sme se dobře, aj sme si zazpívali a bylo nám fajn v tech neveselých časech minulýho režimu“. Čas ale hodně pokročil, dál vyprávěl strýc Ludvík, a moja povidá: „Tato už teho bylo dosť, idem dom“. Nakonec bylo domluveno,že jeho choť půjde napřed, protože strýc se ještě musí rozloučit s kamarádem, však on prý manželku dožene. Nestalo se tak , jak se předpokládalo. „Rozloučený“ strýc šel domů sám až když už svítalo

a jeho cesta vedla kolem chrámu sv. Václava. „Nejak se mě to v téj hlavě pomotalo“,vysvětloval strýc, „nejak sem to spletl, šel do kostela a zapnul spinač od zvonů“. Tak se ke čtvrté hodině ranní Mikulovem rozezvučely zvony, které měly zvát věřící na ranní mši svatou. „Na štěstí po nejakej době mě došlo, že néni neco v pořádku, zvony sem zastavil a honem spěchal dom“.Ráno jako vždy šel strýc za svojí povinností, ale v sakristii už byl

i pan probošt, který zřejmě zpozoroval kostelníkovu „zvadlou vizáš“. Hned se ptal, cože to bylo v noci, ono zvonění? Tehdy strýc kostelník vysvětlil svoje noční trable a pan probošt prý jen pronesl: „Pane kostelníku, vy jste ale musel vypadat a ještě navíc jste to celému Mikulovu vyzvonil“. Strýc Ludvík, povaha mírná, člověk společenský a oblíbený už není mezi námi. On je teď kostelníkem u našeho Pána Nejvyššího.

prosinec 2004
Frant. Janošek

Hýbejme se v každém věku – kondiční cvičení na fittbalech

Ve středu v podvečer se v kulturním domě na Vrbici scházejí ženy všech věkových kategorií. Sál se promění v 18 hodin v tělocvičnu a pod vedením lektroky Zdeňky Petrové se pustí do kondičního cvičení s využitím velkých nafukovacích balonů tzv. fitballů. Účelem lekcí je především posílení a uvolnění zádového svalstva. Právě oblast zad, krční páteře a pánevních svalů patří často mezi problémové partie, a tak se lektorka zaměřuje různorodým cvičením právě na danou problematiku. Cviky na balonech jsou velmi oblíbené, docílí efektu správného držení těla a všechno jsou to cviky, které si mohou dovolit ženy v jakémkoliv věku.

Takže ve středu v 18 hodin v kulturáku! Balony s sebou, pokud nemáte vlastní, může Vám lektroka po telefonické domluvě balony zapůjčit. Informace můžete získat i na www.cvicenisleontynou.cz *Petra Kadrnková*

VINAŘSKÉ POTŘEBY BUREŠ

Pravá ruka drobných a středních vinařů

Prodejny:

Velké Pavlovice tel. 519 428 733
Bořetice tel. 519 430 515
Krumvíř tel. 519 419 006
Email: prodejna.bures@seznam.cz

Florbalový turnaj 2010

Na závěr roku 2010 se uskutečnil již čtvrtý ročník halového florbalového turnaje v tělocvičně v Kobylí jako zpestření zimní fotbalové přípravy. Turnaj byl opět přesunut na 30. prosince, aby nebyly ohroženy silvestrovské přípravy. Turnaj odehrála čtyři tradiční družstva, a to Hera team, Bakke team, Horák team a Nikoš team. Ve skupině se hrálo systémem každý s každým, finále odehrála v tabulce první dvě mužstva, o třetí místo hrála zbylá dvě mužstva.

I letos se hrálo podle daných pravidel, ale jak již to bývá, s dodržováním je vždycky problém. Ale rozhodčí byli tentokrát nekompromisní a nedodržování pravidel pískali. Což si všichni hráči postupem času uvědomovali a snažili se hrát podle pravidel, aby neoslabovali svůj tým.

Tempo ve skupinách bylo až strhující, na všech hráčích bylo vidět, že chtějí turnaj vyhrát. Především hráči Hera teamu, kterým se to ještě nepodařilo. Manažer posílil svůj tým o několik nadějných mladých hráčů, ale ani to nevedlo ke kýženému vítězství, i když letos k tomu nebylo daleko. Ve finále utkal Bakke team s Horák teamem, po strhujícím zápase a vítězství 11:6 se již podruhé radoval z turnajového vítězství Bakke team. V zápase o třetí místo vyhrál Hera team nad Nikoš teamem 4:3. Nejlepšími střelci turnaje s 8 brankami byli Roman Zálešák z Horák teamu a Dušan Fridrich s Bakke teamu.

Po turnaji jsme se všichni opět sešli v místním hostinci. Vítězové poručili pár panáků a nějaké to pivo a do pozdních nočních hodin jsme vše rozebrali. Po té jsme se v klidu odebrali domů k přípravám na silvestrovský večer.

Výsledky ve skupině:

Horák team –Bakke team	3:7
Hera team – Nikoš team	8:4
Bakke team – Hera team	6:3
Horák team – Nikoš team	5:4
Bakke team – Nikoš team	8:1
Hera team – Horák team	6:8

Pořadí ve skupině:

1. Bakke team	21:6	6 b.
2. Horák team	16:17	4 b.
3. Hera team	17:18	2 b.
4. Nikoš team	9:21	0 b.

Finále:

Bakke team – Horák team 11:6

o 3.místo:

Hera team – Nikoš team 4:3

Vítězný tým hrál v sestavě: David Mikulica, Jiří Kubík, Dušan Fridrich, Stanislav Herzán, Jíří Hajda.

Milan Herůfek

ZIMNÍ PŘÍPRAVA FK VRBICE 1959

Zimní příprava?? Pro každého fotbalistu nejméně oblíbená část sezony. Letos jsme rozhodli, jelikož jarní část sezony začíná až 10.4.2011, že se zimní přípravou začneme až koncem ledna. První zimní trénink jsme absolvovali 29.1.2011 v tělocvičně Gymnázia v Hustopečích v hojném počtu

18-ti hráčů. Letos jsme se rozhodli, že zimní přípravu malinko klukům zpestříme nějakým motivačním prvkem. Tréninky jsme stanovili na středy 18.00 hod. + soboty 16.00 hod. Kluky jsme rozdělily na 3 skupiny a začali jsme jim účast na trénincích bodovat. Za středeční trénink jsme udělili dva body a za sobotní bodů deset. Tým, který získá nejvíce bodů, bude mít možnost na Hotelu Kraví Hora využít dvouhodinový pobyt ve Wellness centru, což mělo být jakýmsi vyvrcholení zimní přípravy (výsledky jsou známé až po uzávěrce vydání zpravodaje). S přístupem a účastí na trénincích jsme byli spokojeni a všichni se těšili na letošní soustředění, které jsme opět naplánovali v našem oblíbeném Letohradě(více viz. Letohradský Deník). Po soustředění pokračovala příprava ve stejném duchu a do toho jsme odehráli ještě čtyři přípravné utkání. Jestli naše zimní příprava byla kvalitní, se ukáže až v mistrovských utkáních a všichni doufáme, že si jarní část nijak nezkomplikujeme. Budeme se těšit na Vaši podporu a jste srdečně vítáni na každém našem utkání. Vrbice góóól !!!

Přípravné zápasy:

FK Vrbice 1959 - Celtic Bořetice B 1:1
FK Vrbice 1959 - Moravský Žižkov 3:0
FK Vrbice 1959 - Sokol Němčičky 8:2

Mikulica David

Letohradský deník III

Letos jsme se již potřetí vydali do Letohradu na kondiční a stmelovací soustředění. Z původně plánovaného počtu 22 lidí se vinou zranění a pracovních povinností zredukoval náš stav na 19 a ti se tak 23. 2. 2011 „poskládali“ do aut a vydali směr sever. Jedním z absentujících byl bohužel i Libor a my jsme se tak museli obejít bez trenéra. Iniciativu při skládání tréninkových dávek přebrali zkušenější hráči a tak jsme zažili Romanovy lehčí tréninkové výklusy i Jirkovy rázně běhavé kombinační nácviky. O pořádek, snídaně, nádobí a všeobecný klid se postarali „dříve narození“, a proto všechno probíhalo v klidu a přesně podle předem stanoveného plánu. Jako motivační prvek byl určen fotbalový souboj Mladí – Staří. Tato série hraná na tři vítězné zápasy byla hlavním předmětem hecovacích narážek a táhla se s námi po celou dobu našeho pobytu. A jak že ten náš pobyt vlastně vypadal?

Středa 23.2.2011- Výjezd hlavní skupiny byl stanoven na 13.3o. V Kobylí jsme naložili naše spřátelené spoluhráče a vydali se do Brna, kde jsme měli nabrat Přilbu a Marka. V podstatě jednoduchý úkol se díky Markově liknavosti proměnil na téměř hodinovou prohlídku jednoho brněnského parkoviště. Jediným štěstím bylo to, že nám čekání na Maru zpříjemňovaly sedmičky dobrého vína. Po příjezdu na místo a následném rozložení do pokojů jsme se vydali do místního supermarketu nakoupit jídlo a pití. Navečer se k nám připojila další část výpravy a všichni jsme se vydali na „poznávací“ večeři do blízké restaurace. Zbytek prvního večeru vyplnilo sledování Ligy mistrů a degustace vín. Jako odkyselovací prvek bylo zvoleno Tradiční Starobrno. Rada starších potom do pozdních večerních hodin připravovala program na další dny.

Čtvrtek 24.2.2011- Budíček byl stanoven na 7.oo. Ranní nepovinný výklus začínal v 7.15 a hygiena se snídaní následovala až poté (dnešní výklus byl k nelibosti všech pro extrémně nízké teploty zrušen). Dopolední trénink začínal o půl desáté, hlavní slovo měl Bakke a závěrečný první zápas Mládežníků a Dříve narozených skončil výsledkem 3-2 pro děcka. Následoval oběd v místní základní škole a přesun na ubytovnu na regeneraci. Odpolední ostrý zápas byl ne naší vinou zrušen a tak následoval další trénink na místní (velmi dobré) umělé trávě. Tentokrát si taktovku vzal do ruky Kuba a někteří z nás měli opravdu co dělat, aby nastavenému tempu stačili. Druhý duel „Světové série 2011“ skončil opět vítězstvím Mladých. Tentokrát v poměru 2-1. Večerní volno využili někteří k návštěvě sauny a nakonec jsme se všichni sešli u televizního utkání Liverpool – Sparta. Tipovací soutěž na přesný výsledek (1-0) vyhrál Kuba spolu s Matesem.

Pátek 25.2.2011- 7.oo budíček. 7.o2 ústní hygiena Mikulicovou kořalkou. 7.15 ranní výklus v okolí ubytovny. 7.40 čištění zubů a jiné věci, co se tak ráno dělají. Realizační tým mezi tím pouklízel pozůstatky včerejší noci a připravil teplý čaj. Poté následovala snídaně a příprava na dopolední trénink. Ten si vzal na starost opět Kuba a po nácviku několika herních kombinací následoval další zápas Mladí-Staří. Tentokrát se z vítězství 1-0 radovali kluci starších ročníků a snížili stav série na 1-2. Následoval opět oběd a intenzivní regenerace a příprava na večerní zápas s FC Žamberk hrající krajský přebor.

Sobota 26.2.2011- Vzhledem k tomu, že páteční večer byl ve znamení důkladné taktické přípravy nás dříve narozených, bylo o výsledku dnešního dopoledního zápasu v podstatě rozhodnuto už kolem půl třetí ráno. Ale pěkně po pořádku. Budíček byl tradičně v 7.oo. Po nutné slivovicové injekci na podpoření imunity následovala ranní rozcvička, která byla díky nízkým teplotám přesunuta z venku do prostoru společenské místnosti. Realizační tým opět uklidil večerní pozůstatky a připravil snídaňovou kávu a čaj, za což sklidil uznání od kapitána týmu, a vydali jsme se na

Horní řada z leva: Herůfek Milan, Zrůna Josef, Radocha Jiří, Mikulka David, Záruba Roman, Zálešák Roman, Knápek Jan, Hajda Jiří, Horák Svatopluk, Horák Leoš, Fridrich Dušan.
Prostřední řada: Kubík Jiří, Křivánek Jaroslav, Herzán Stanislav, Štika Matěj, Mikulica Vladimír, Herůfek Marek.
Ležící řada: Sýkora Michal, Zich Michal

hřiště. Tentokrát si trénink vzal pod křídlo Bakke a po několika bězích a míčových nácvicích začal čtvrtý zápas. Na mladších hráčích začínala být patrná únava, starší kluci zkušeně využili jejich slabin a s přehledem jím vlastním zvítězili 3-1. Stav série byl tak srovnán na 2-2 a o titulu tak měl rozhodnout až poslední, pátý, nedělní zápas. Ten byl vzhledem k vytíženosti místního hřiště přesunut do zdejší tělocvičny. Na jedenáctou hodinu byl stanoven oběd, po něm regenerace a příprava na odpolední zápas s FK Klášterec. Na sobotní večer jsme naplánovali oslavu Bakkeho 30-tých narozenin. Jako překvapení mu Roman udělal čerstvý hovězí tatarák, ke kterému dostal „na chuť" tři litry zelené a Sýček připravil hrnec plný teplých klobásků vlastní výroby. Mládežníci se poté vydali do Konga (místní diskotéka) oslavit Bakkeho kulatiny a staříci zůstali ve společenské místnosti, dopíjeli zbylé sedmičky a vymýšleli taktiku na zítřejší rozhodující duel. Návrat Bakkeho a jeho spoluoslavenců se uskutečnil v ranních hodinách a v naprostém pořádku.

Neděle 26.2.2011- Dnešní ráno už se neslo ve znamení úklidu ubytovny a balení věcí. Na půl desátou byla domluvena tělocvična, která měla rozhodnout o vítězi našeho souboje. Ten nakonec skončil po tvrdém boji výhrou Starších borců v poměru 16-14 a poté jsme se už opět naskládali do aut a vydali se směr Vrbice. Cesta proběhla bez problému, kolem druhé hodiny jsme byli doma a většina z nás se pak sešla v Kulturním domě na dětském maškarním bále.

FC Žamberk – FK Vrbice 1959 4:0 (1:0)

Sestava: Sýkora – Mikulica V. Mikulica D. Hajda, Herůfek Mar. – Zálešák, Záruba, Kubík, Knápek – Herzán, Zrůna.

Střídající: Štika, Radocha, Horák S., Horák L., Křivánek, Zich.

Střídání hokejově.

S týmem hrající krajský přebor Pardubického kraje doplněným dorostenci jsme odehráli první přípravné utkání na soustředění. Po vyrovnané první polovině utkání jsme ve druhé půli nestačili fyzicky a po individuálních chybách inkasovali další 3 branky.

FK Vrbice 1959 – FK Klášterec 1:2 (1:0)

Sestava: Sýkora – Mikulica V. Mikulica D. Hajda, Herůfek – Herzán, Záruba, Kubík, Knápek – Zálešák, Štika.

Střídající: Radocha, Křivánek, Zrůna, Zich.

Střídání hokejově.

Ve druhém přípravném utkání jsme nastoupili proti celku hrajícímu okresní přebor. Utkání začalo ve velmi svižném tempu a prvních 15 minut se jezdilo nahoru-dolů. V 19. minutě jsme se zásluhou Matýska dostali do vedení 1-0. První poločas se hrála vyrovnaná partije se šancemi na obou stranách. Ve druhé půlce se pomalu začínala projevovat tréninková zátěž v našich nohách, soupeř začínal pomalu přebírat kontrolu nad hrou a dokázal dvakrát skórovat. Šance, které byly na našich stranách, zůstaly bohužel nevyužity a tak utkání skončilo naší prohrou 2-1.

Fridrich Dušan

SIMPLY CLEVER

ŠKODA

ŠKODA Fabia Magic již od 229 900 Kč.

Vykouzlili jsme pro Vás ideální vůz s výbavou, která má vše, co potřebujete.

- Klimatizace
- Rádio
- Centrální zamykání
- Kola z lehké slitiny
- Prodloužená 4letá záruka

Verze Combi za příplatek pouze 10 000 Kč. Více na www.skoda-auto.cz.
A navíc akční úvěr od ŠkoFINu bez navýšení.

Kombinovaná spotřeba a emise CO_2 modelu Fabia Magic: 5,5–5,9 l/100 km a 128–139 g/km

ŠkoFIN CESTA K MOBILITĚ

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

AGROTEC a.s.
Brněnská 74
691 03 Hustopeče
Tel.: 519 402 450
E-mail: juska@agrotec.c
www.agrotec.cz

AGROTEC a.s.
Lidická 123
690 02 Břeclav
Tel.: 519 326 500
E-mail: capka@agrotec.c

AGROTEC
osobní automobily

FK VRBICE 1959 –OP st.základen-Podzim 2010-11

FK VRBICE 1959 –OP st.základen-Podzim 2010-11

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
19.	2.4. sobota	Velké Němčice - Vrbice	11.00 hod.
20.	9.4.	volno	
21.	17.4.	Vrbice – Horní Bojanovice	10.00 hod.
12.	24.4.	Vrbice – Velké Pavlovice	10.00 hod.
13.	1.5.	Hustopeče – Vrbice	11.00 hod.
14.	8.5.	Vrbice - Vranovice	10.00 hod.
15.	14.5. sobota	Křepice - Vrbice	14.00 hod.
22.	20.5. pátek	Krumvíř -Vrbice	17.00 hod.
16.	22.5.	Vrbice - Nosislav	10.00 hod.
17.	28.5. sobota	Nikolčice - Vrbice	14.00 hod.
18.	4.6.	Volno	-

FK VRBICE 1959 -DOROST –Jaro 2010-11

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
14.	**9.4.** sobota	Dunajovice/Perná - Vrbice	13.15 hod.
15.	**17.4.**	volno	
16.	**24.4.**	Vrbice - Přibice/Ivaň	13.45 hod.
17.	**1.5.**	Klobouky - Vrbice	14.15 hod.
18.	**8.5.**	Vrbice - Vranovice	14.15 hod.
19.	**15.5.**	Drnholec - Vrbice	14.15 hod.
20.	**22.5.**	Vrbice – Moravský Žižkov	14.15 hod.
21.	**29.5.**	Brumovice - Vrbice	14.15 hod.
22.	**5.6.**	Vrbice - Kobylí	14.15 hod.
12.	**12.6.**	Valtice -Vrbice	14.15 hod.
13.	**19.6.**	Vrbice - Březí	14.15 hod.

FK VRBICE 1959 -MUŽI –Jaro 2010-11

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
16.	**10.4.**	Uherčice - Vrbice	15.30 hod.
17.	**17.4.**	Boleradice - Vrbice	15.30 hod.
18.	**24.4.**	Vrbice - Klobouky	16.00 hod.
19.	**1.5.**	Nikolčice - Vrbice	16.30 hod.
20.	**8.5.**	Vrbice - Vranovice	16.30 hod.
21.	**14.5. sobota**	V.Pavlovice“B“ - Vrbice	16.30 hod.
22.	**22.5.**	Vrbice – Nosislav	16.30 hod.
23.	**29.5.**	Pouzdřany - Vrbice	16.30 hod.
24.	**5.6.**	Vrbice - Brumovice	16.30 hod.
25.	**12.6.**	Kobylí – Vrbice	16.30 hod.
26.	**19.6.**	Vrbice – Velké Němčice	16.30 hod.

TURNAJ PŘÍPRAVKY

Dne 20.2.2011 se konal ve Sportovní hale v Hustopečích fotbalový turnaj přípravky. Kromě domácích zde hrály celky ze Zaječí, Bojanovic a našich kluků z Vrbice. Mladí kluci si vedli velice dobře, když v prvním utkáni po velkém boji porazili celek ze Zaječí nejtěsnějším rozdílem 1:0. Ve druhém utkání po přesvědčivém výkonu porazili domácí Hustopeče 3:0.

V závěrečném utkání, kde se hrálo o první místo, udolali silné Bojanovovice 2:1 a celý turnaj bez ztráty bodu se skórem 6:1 vyhráli. Na dalších místech skončily Bojanovice, Hustopeče a Zaječí.

Nejlepším střelcem z našeho mužstva se stal Adam Fridrich se čtyřmi góly. Chtěl poděkovat všem zúčastněným za skvělé povzbuzování našeho celku.

Branky: Fridrich Adam 4, Vykydal Petr 1, Zálešák Jan 1

Sestava:

Haman Jakub, Popovský Ondřej, Veselý Jakub,Gala Radim, Zálešák Jan, Kocourek David, Fridrich Adam, Vykydal Petr, Pazderka Stanislav, Ludva Radek, Zálešák Leoš, Dobrovolný Adam

Ostatní hráči, co nebyli v Hustopečích:

Veverka Jan, Novák Jiří, Kacr Tadeáš, Cvingráf David, Štefan Jan, Šperl Martin

Kocourek Michal – trenér

KULTURNÍ AKCE

30. 4. Z KOPCA DO KOPCA od 10.00 hod. na Stráži – otevřené sklepy, závody na koloběžkách, půjčovna a servis, rej čarodějnic a posezení u cimbálu (CM Guráž)

15. 5. Den matek v 15 hodin v sále KD Vrbice

29. 5. Den dětí od 15 hodin s programem na sóle za KD

11. 6. Vrbecká dědina – setkání mužáckých sborů v hodové bůdě

30.7. 2011 Eště byly štyry týdně do hodů

30. - 31. 7. Festival otevřených sklepů (Vrbice, Kobylí, Bořetice, Velké Pavlovice, Němčičky)

28. - 30.8. Tradiční krojované hody

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Jubilanti :

75 let

Šumberák Jaroslav	Vrbice 247
Hasíková Anděla	Vrbice 13
Horčičková Blažena	Vrbice 64
Mačicová Jarmila	Vrbice 187

80 let

Bukovská Bohumila	Vrbice 14

85 let

Grégr Matěj	Vrbice 59

Narozené děti :
Vajbar Matěj, Vrbice 169
Václav Nahodil Vrbice 237

Z našeho středu odešli :
Marta Fridrichová, Vrbice 150
Ludmila Riedlová, Vrbice 26
Jiří Hošek, Vrbice 324

Vyučování v maskách ve škole

Dětské hřiště - schůzka rodičů s dětmi ve škole

Krojovaný ples

Maškarní ples

První vysvědčení prvňáčků

Velikonoční zdobení vajíček ve škole

Rodičovský ples

Vítání občánků leden 2011

Vrbecký zpravodaj – vydává Obec Vrbice, registrační číslo 370011199. Neprošlo jazykovou úpravou.
REDAKČNÍ RADA: Bohumila Bařinová, Markéta Bezděková, Mgr.Renata Horáková, Jana Kadlecová,
Ing. Mgr. Lenka Machovská, Mgr. Miluše Zálešáková